П'ятниця, 27 серпня 2004 року. № 158 (3408)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Завтрашні гроші треба рахувати сьогодні, —

закликали учасники консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради, засідання якої відбулося вчора



Відкриваючи його, Володимир Литвин, зокрема, зауважив: попри те, що в країні фактично розпочався новий політичний сезон, який настав після 24 серпня, головними є нагальні проблеми нашої економіки. А центром стабільності й рівноваги у суспільстві залишається парламент.

(Закінчення на 2-й стор.).

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловив щирі співчуття рідним і близьким пасажирів російських літаків Ту-134 і Ту-154, що зазнали катастрофи 25 серпня.

Голова українського парламенту надіслав телеграми Голові Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Сергію Миронову і Голові Державної Думи Федеральних Зборів РФ Борису Гризлову, в тексті яких, зокрема, зазначив: «З почуттям глибокої скорботи і тривоги українські парламентарії сприйняли звістку про катастрофу пасажирських літаків, що виконували рейси за маршрутами Москва—Сочі та Москва—Волгоград».

Українські парламентарії, наголосив Володимир Литвин, поділяють скорботу російського народу у зв'язку із загибеллю повітряних лайнерів, що спричинила численні людські жертви.

Дали ходу теплоходу



Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

У НОМЕР

Учора відновлено судноплавство на українській ділянці дельти Дунаю. Після урочистого відкриття першої черги глибоководного суднового ходу Дунай—Чорне море, в якому взяли участь Президент України Леонід Кучма, інші офіційні особи та представники місцевих територіальних громад і трудових колективів, по гирлу Бистре пройшов караван суден під українськими та іноземними прапорами. Тим самим відкрито рух транспорту вітчизняною водною артерією, що не тільки несе велику вигоду регіонові й країні загалом, а й набагато розширює наші можливості щодо участі в міжнародних транспортних коридорах і транзитних перевезеннях ними із заходу на схід та у зворотному напрямку, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

(Подробиці з місця події — в наступному номері газети.)



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

День, якого чекають діти і побоюються батьки

Наприкінці серпня у батьків з'являється великий клопіт — підготовка дітей до школи. За грубими підрахунками, щоб зібрати першокласника, доведеться викласти щонайменше 400 гривень: 250 — шкільна форма і взуття, до півсотні — портфель, якнайменше гривень 25 на усілякі зошити, ручки, олівці, 100 — спортивний костюм. А ще банти, чешки, купальники для танців, інші необхідні дрібниці. Якщо «розтягнути» потрібну суму місяців, скажімо, на три-чотири, то це, звісно, не дуже вдарить по батьківській кишені, але так роблять одиниці. Більшість скуповується в останні дні.

(Закінчення на 6-й стор.).

Коротко про важливе

Учора

■ У Києві розпочалися україно-румунські консультації з питань делімітації континентального шельфу та виключних економічних зон країн у Чорному морі.

Сьогодні

■ Відбудеться урядова «гаряча лінія» за участю Міністра внутрішніх справ М. Білоконя.

Завтра

■ У країні святкуватимуть День авіації.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — РІВНЕ

Як ви оцінюєте свої житлові умови?

Віктор П., 36 років, підприємець:

— Як гарні. Маю добротний власний будинок.

Галина С., 24 роки, продавець:

— Живу зі свекрухою, не завжди миримось. Але іншого виходу нема: наймати квартиру нам із чоловіком не по кишені, а придбати свою — тим паче.

Ігор Б., 31 рік, безробітний:

— Оце саме збираюся купити квартиру. Але вони дуже подорожчали, доки я був на заробітках в Іспанії.

Віктор З., 26 років, держслужбовець:

— Мешкаю з батьками. В нас тісно. Але перспективи придбати власне житло не бачу — моєї зарплати ледве вистачає на життя. Тому й зволікаю з одруженням.

Розпитувала **Олександра ЮРКОВА.**



Мал. **Миколи КАПУСТИ.**

ВРОЖАЙ—2004

Вагомий коровай

Хлібороби Снігурівського району Миколаївської області зібрали 195 тисяч тонн зерна. Це один із кращих показників в області і рекорд за всю історію району. Переможцем жнив 2004 року за трьома основними показниками визнано приватне сільськогосподарське підприємство імені Суворова. Тут намолочено майже вісім тисяч тонн зерна при найвищій в області врожайності — 50,1 центнера з гектара. Загалом по району середня врожайність ранніх зернових — 36,8 центнера з гектара, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

На знімку: Петро Кугляр, голова приватного сільськогосподарського підприємства імені Суворова.

Фото автора.



РАКУРС

Обріз перетворюється...

Більш як 300 одиниць вогнепальної і холодної зброї знищили харківські правоохоронці. Обрізи і саморобні пістолети переплавили в печі ливарного цеху заводу «Світло шахтаря». З квітня по червень цього року в мешканців області вилучено майже 600 кілограмів зброї, яку незаконно зберігали. Саме такий облік небезпечних предметів (не за стволами, а за кількістю кілограмів) ведуть у ливарному цеху.

Однак усі ці заходи не завадили напередодні 67-річному мешканцеві Дергачів застрелитися в центрі Харкова, у День міста. Очевидці кажуть, що він вистрілив собі в голову. За твердженням міліціонерів, літній чоловік застрелився однозарядним самопалом. Жодних заяв і вимог він начебто не пред'являв, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

До кінця серпня в Україні буде дощова, але тепла погода



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Завтрашні гроші треба рахувати сьогодні

(Початок на 1-й стор.).

Наголошуючи на цьому, глава парламенту сказав, що пропозиції і рекомендації лідерів місцевого самоврядування завжди мають конструктивний характер і велике значення під час ухвалення урядових рішень. Нині, вважає Голова Верховної Ради, найперша турбота — забезпечити прийняття «здорового, прагматичного бюджету 2005 року». У світлі цих вимог учасники консультативно-дорадчої ради обговорили проблемні питання формування місцевих бюджетів на 2005 рік та питання фінансового забезпечення аграрного сектору і села у 2005 році.

Керівники профільних комітетів Верховної Ради, урядовці, народні депутати, голови облрад, лідери середньої ланки місцевого самоврядування, які виступили з інформацією, ділилися думками та вносили пропозиції, відзначали: бюджетний процес у державі поліпшується. За сім місяців надходження до держбюджету виконано на 77 відсотків. Найкращі показники мають Рівненська, Луганська та Київська області. Темпи розвитку економіки за ці ж місяці також значні — 13,5 відсотка. Все це вселяє надію, що й надходження до місцевих бюджетів буде перевиконано.

У 2005 році передбачається подальше зростання економіки, збільшення ВВП може сягнути 20 відсотків. У свою чергу, Міністерство економіки планує збільшити фонд зарплати наступного року також до 20 відсотків, що становитиме 18,4 млрд. грн. Передусім це збільшення торкнеться освіти та охорони здоров'я і, звичайно, аграрного сектору та села. «Бюджет 2005 — це бюджет села», — наголошували учасники наради. Із пропонованих бюджетних позицій назвемо лише дві цифри: обсяг фінансування аграрного комплексу і села має становити 7,4 млрд. грн., а дотація на тваринницьку продукцію передбачається у сумі 2,3 млрд. грн.

Дати селянинові використати ці кошти максимально прозоро й ефективно — основне завдання державної політики на селі, підкреслювалося на нараді.

Анатолій КАРАСЬ.

З Іраку за ніч не втечеш

У КОМІТЕТАХ ВР

*Цьогорічний оборонний бюджет України виконується копійка в копійку і день у день, заявив на прес-конференції народний депутат України, член парламентського комітету з питань національної безпеки та оборони **Олександр КУЗЬМУК** (фракція «Трудова Україна»).*



Екс-міністр оборони наголосив, що в порівнянні з попередніми роками витрати з державної скарбниці на потреби війська істотно зросли. Якщо у 1996—2000 роках, коли О. Кузьмуку довелося керувати головним оборонним відомством, військовий бюджет навіть не перевищував двох мільярдів гривень, а людям у погонах затримували зарплату на більш як півроку, то нинішнього року державні видатки на оборону становлять 4,9 млрд. грн., а на наступний, 2005-й, їх планують на суму близько шести мільярдів.

Одним із спільних досягнень парламентарів та урядовців у процесі реформування Збройних сил України Олександр Кузьмук назвав прийняття закону про державні соціальні гарантії військовослужбовцям, яких звільнятимуть із армійської служби у зв'язку зі скороченням Збройних сил, а також рішення про вирівнювання пенсій військовослужбовцям, що планують здійснити упродовж 2005—2006 років. Утім екс-міністр оборони розкритикував деяку поквапливість у військовій реформі, зокрема, нехтування кадровим потенціалом — під звільнення потрапляють чимало представників військової еліти, високі професіонали своєї справи, а залишаються на службі не найкращі.

Після відкриття нової сесії у парламенті, вочевидь, знову постане питання про можливе виведення українських миротворців із Іраку. Коментуючи це, Олександр Кузьмук наголосив: у разі прийняття політичного рішення, Україна не зможе вивести свій миротворчий контингент із Іраку раніше, ніж через три місяці. Якщо українські миротворці залишать Ірак без узгодження з керівництвом багатонаціональної дивізії, то підставлять під удар миротворців з інших країн, сказав депутат. Водночас, на його переконання, Україна вже виконала свою роль в Іраку: «І сьогодні треба ставити питання перед ООН, щоб вона взяла під свої прапори проведення миротворчої операції в Іраку». О. Кузьмук також пообіцяв ініціювати розгляд питання про невиплату компенсацій пораненим в Іраку українським миротворцям у Комітеті ВР з питань нацбезпеки та оборони.

В Олександра Кузьмука також є своя версія щодо арешту в Бельгії українського літака Ан-124-100 «Руслан». «Триває гостра конкурентна боротьба на ринку авіаперевезень», — вважає депутат.

Юліана ШЕВЧУК.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Освіта потребує допомоги



Народний депутат України Анатолій Козловський **(на фото — праворуч)** узяв участь у роботі чергової сесії Снігурівської районної ради. Депутати затвердили районну програму «Вчитель», яка має подолати дефіцит педагогів, зокрема в школах сільської місцевості, а також прийняли рішення про щорічне додаткове фінансування галузі. Нині вчительські посади в селах часто обіймають пенсіонери і навіть учорашні випускники шкіл.

Анатолій Козловський вислухав побажання стосовно державного забезпечення виконання програми «Шкільний автобус». Директор Олександрівської ЗОШ Раїса Завгородня повідомила, що досі 220 її учнів не мають змоги вивчати основи інформатики через відсутність комп'ютера. А директор школи із села Кобзарці Валентина Грищенко попросила допомоги в обладнанні музею імені Героя Радянського Союзу Віденка Віктора Антоновича. Тут зібрано унікальні матеріали з життя земляка, втім, розмістити їх нема де.

Парламентарій пообіцяв ретельно вивчити проблемні питання та допомогти з придбанням комп'ютерного класу. А щодо музею, то як голова обласної організації Народної аграрної партії України Анатолій Михайлович доручив районному осередку партії взяти під опіку шкільний музей та вирішити питання його обладнання.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область

Фото автора.

Привітала першокурсників

Напередодні нового навчального року народний депутат Катерина Самойлик побувала на своїй батьківщині у Каланчацькому районі. Голова парламентського Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту та туризму зустрілася з цьогорічними випускниками сільських шкіл, котрі вступили до вищих навчальних закладів.

Катерина Семенівна привітала завтрашніх першокурсників та їхніх батьків зі значною подією — успішним складанням іспитів у вузах не тільки обласного центру, а й столичних.

Народний депутат зворушено зізналась: хоча вже десять років вона працює в парламенті, все ж для неї, сільської вчительки, котра у 1994-му виборола мандат у 12 суперників, перше вересня залишається найбільш хвилюючим святом.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

На знімку: Катерина Самойлик під час зустрічі з виборцями.

Фото автора.

ОФІЦІЙНО

Повідомлення

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України РОГОЖИНСЬКОГО Миколи Володимировича.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Рогожинського Миколи Володимировича:

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Рогожинського Миколи Володимировича.

Код отримувача: 2398113755.

Банк отримувача: Київська філія КБ «Західінкомбанк» у м. Києві.

Код банку отримувача: 320951.

Рахунок отримувача: № 26434001215.

***

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України ГРАБАРА Миколи Федоровича.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Грабара Миколи Федоровича.

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Грабара Миколи Федоровича.

Код отримувача: 2297212711.

Банк отримувача: Борщагівська філія КБ «ЕКСПОБАНК» у м. Києві.

Код банку отримувача: 320467.

Рахунок отримувача: № 26434501.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День Державного Прапора України

На вшанування багатовікової історії українського державотворення, державної символіки незалежної України та з метою виховання поваги громадян до державних символів України **постановляю:**

1. Установити в Україні День Державного Прапора України, який відзначати щорічно 23 серпня.

2. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити здійснення комплексу заходів щодо святкування Дня Державного Прапора України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
23 серпня 2004 року.
№ 987/2004.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть на 66-му році життя народного депутата Української РСР дев'ятого, десятого та одинадцятого скликань СЕКРЕТАРЮКА В'ячеслава Васильовича і висловлює щире співчуття рідним та близьким покійного.

В. ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України;
А. МАРТИНЮК, Перший заступник Голови Верховної Ради України;
О. ЗІНЧЕНКО, заступник Голови Верховної Ради України;
В. ЗАЙЧУК, керівник апарату Верховної Ради України.

Після відкриття нової сесії у парламенті, вочевидь, знову постане питання про можливе виведення українських миротворців із Іраку

ФОТОФАКТ

У Вишневому Київської області відбулися змагання з пожежно-прикладного спорту на Відкритий кубок України пам'яті героїв Чорнобиля лейтенантів внутрішньої служби В. Кібенка та В. Правика.

На знімку: штурм четвертого поверху навчальної башти.



Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

На Стрілці газ взяли...

В Генічеськ прийшло блакитне паливо. Газопровід для третього за кількістю населення міста області, курортної Мекки на узбережжі Азовського моря, почали споруджувати у 1990-му. Хоча родовище, знайдене на Арабатській Стрілці ще 1964 року, давно дає паливо у віддаленіший Крим, на будівництво 15-метрової «труби» Генічеську знадобилося майже 15 років. Газопровід зводили кілька будівельних організацій, залежно від фінансування, роботи часу від часу згорталися й завмирали на тривалий час. Нинішній голова райдержадміністрації Олександр Гонтар, прийшовши на посаду два роки тому, дав слово запалити факел і дотримав його.

А генічани вже відкладають кошти в сімейних бюджетах — 3 тисячі гривень треба, щоб підвести газ до оселі, та ще й в складчину трубу на вулиці прокласти. Пільг не обіцяють навіть ветеранам.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

ЮВІЛЕЙ

Батькові «Роксолани» — 80!

Живій легенді української літератури Павлові Загребельному виповнилося 80 років



Яскраві епітети — патріарх, класик, український Гомер, здобуті ним за 45 років творчості, лише частково відображають його внесок в українську літературу, у формування національної свідомості нинішніх поколінь співвітчизників. Усі його твори пройняті любов'ю до рідного краю, гордістю за його синів та дочок, сумом про нелегку долю Вкраїни, філософськими роздумами про добро і зло, святість і гріх, волю і залежність. Незважаючи на роки, на непросту долю (Павло Архипович пережив і фронт, і поранення, і фашистські концтабори), продовжує свою громадську й літературну діяльність (останній з більш як тридцяти його творів — роман «Стовпотворіння» — вийшов у світ цього року). Список численних нагород Павла Загребельного у ювілейні дні цілком логічно поповнився.

«Голос України» приєднується до численних поздоровлень з днем народження та наданням письменникові звання «Герой України». Ми бажаємо Павлові Архиповичу здоров'я, довгих років життя та творчої наснаги. Сподіваємося, що метр ще не раз порадує своїх шанувальників новими творами. Як завжди блискучими і довершеними.

Не буде забутих могил

Українська молодь розпочала акцію з упорядкування військових кладовищ армії УНР, розташованих на території Польщі

ПАМ'ЯТЬ

Трагічна доля армії Української Народної Республіки довгий час була невідома на батьківщині. А тим часом у Польщу було інтерновано понад тридцять тисяч її воїнів на чолі з головним отаманом Симоном Петлюрою. Чимало їх там померло від хвороб та ран. Особливо страшним для них став 1923 рік, коли епідемія тифу викосила сотні солдатів і старшин. Про перебування в сусідній країні війська УНР тепер нагадують лише численні українські військові кладовища, більшість з яких у вкрай занедбаному стані.

У листопаді минулого року на запрошення об'єднання харцерів Польщі (ZHP) до міста Каліш Лодзінського воєводства виїхала група представників українських молодіжних організацій правого спрямування на чолі з комендантом міжнародного молодіжного табору «Пам'ять без кордонів» Сергієм Годлевським. Обстеживши військове кладовище в селі Щипіорно, що поблизу Каліша, вони виявили ще два в самому місті. На одному з них, у так званому районі «На рогатці», поховані переважно старшини. Саме тоді було вирішено взяти ці некрополі під опіку української молоді.

Перший такий патріотичний десант відбув у Каліш 19 липня цього року. До групи з 33 осіб увійшли представники Вінницької, Волинської, Івано-Франківської, Тернопільської областей, а також міст Києва, Чернігова та Львова. Ініціаторами цієї акції стали організації «Молода «просвіта», Молодіжний націоналістичний конгрес і луцька станиця національної скаутської організації «Пласт».

Протягом тижня юнаки та дівчата впорядковували могили на кладовищі в Щипіорно, ремонтували і фарбували огорожу, відсипали доріжки. Після завершення робіт відбувся урочистий збір. Вишикуваний табір уголос прочитав молитву «Отче наш», виконав Гімн України, пролунали також промови на честь борців за незалежність України. На могилах запалили лампадки, а хрести, із висіченими на них зображеннями герба України — тризуба, прикрасили синьо-жовтими стрічками. Таке ж вшанування могил відбулося на військових кладовищах, де поховані воїни УНР, у Варшаві та інших містах.



Як розповів один із керівників цієї патріотичної ініціативи Сергій Гондлевський, їхня група увесь час відчувала підтримку польської влади і громадських організацій сусідньої країни, починаючи від організації безплатного проживання і харчування, закінчуючи допомогою будівельними матеріалами і безпосередньою участю у проведенні робіт. За кошти об'єднання харцерів Польщі (ZHP) було виготовлено і спільно встановлено меморіальну стелу, на якій зазначено, коли і ким проведено благоустрій кладовища, а також 30 нових надгробних хрестів. Перебування української молоді в Польщі широко висвітлювалось у воєводських і центральних засобах масової інформації, а рада міста Каліша вирішила назвати одну із вулиць, що веде до кладовища воїнів УНР, «Українською».

На цьому співпраця ZHP і «Пласту» не завершується. Передбачається, що восени вони підпишуть угоду про подальшу роботу в цьому напрямі. Але до того зустрінуться на Волині, де 15 серпня в селі Костюхнівці разом працюватимуть над облаштуванням кладовища польських легіонерів Юзефа Пілсудського, які загинули тут у роки першої світової війни.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На фото: урочисте пошанування українськими пластунами та польськими харцерами померлих воїнів на кладовищі в Щипіорно.

Учасники карибської кризи отримали нагороди

Понад 40 років тому лейтенант Валерій Матвєєв брав участь в операції «Анадир», головна мета якої — захист Республіки Куба від США. Тоді у світі виникла перша ядерна криза, яка отримала назву Карибської. Серед військовослужбовців, котрі брали участь в операції, було чимало українців. Лише на Тернопільщині воїнів-інтернаціоналістів, причетних до кубинської кризи, більш як 130 осіб.

— А почали організовуватися «кубинці» у 1998 році, — згадує їх голова Валерій Матвєєв. — Спочатку нас було дванадцять. Поступово організація розрослася. Допомагаємо тим, хто потребує лікування. Часто згадуємо Кубу і кубинців: щирих, привітних, темпераментних, великих патріотів свого острова. Вони залишаються вірними собі. Самі живуть скромно, а скільки допомогли Україні в лікуванні дітей, котрі постраждали від аварії на ЧАЕС. Ще за тих часів на острові знайшли вічний спочинок двоє вихідців з Тернопільщини: Юрій Яковлєв та Олександр Мінчук. З роками і нас стає менше.

За особисту мужність, стійкість, героїзм, високий професіоналізм Державна Рада Республіки Куба нагородила 43 громадян України бойовими нагородами — медалями «Воїн-інтернаціоналіст» першого ступеня. Нагороди тернопільським «кубинцям» вручив Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Куба в Україні пан Хуліо Гармендія.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

САМОВРЯДУВАННЯ

Захистіть міську раду

Вишгородська міська рада прийняла рішення припинити роботу органів місцевого самоврядування щодо забезпечення виборів Президента України. Про це повідомив міський голова Вишгорода Олександр Кімлач. За його словами, таке рішення — відповідь на протизаконні дії громадсько-політичної партії, яку очолює кандидат від влади на посаду Президента.

4, 11 та 18 серпня, повідомив голова, представники цієї партії провели у місті незаконні (без попередження за 10 днів, як того вимагає закон) пікетування приміщення міськради. Вони протестували проти призупинення приватизації землі у центрі міста, де за рішенням міськради буде збудовано житловий будинок на 81 квартиру. Молодики вели себе зухвало, розбили вікно у приймальні. Натомість, додав голова, міліція все це тільки пасивно спостерігала...

Водночас колеги О. Кімлача, міський голова Броварів Віктор Антоненко та керуючий справами Васильківського міськвиконкому Анатолій Боровик, закликали центральну владу України припинити тиск на органи місцевого самоврядування. За їх словами, такий тиск існував давно, але особливо посилився з наближенням президентських виборів.

У зв'язку з цим учасники прес-конференції заявили, що до початку відкриття чергової парламентської сесії вони спільно з Асоціацією міст України підготують звернення до профільного комітету Верховної Ради з проханням: розробити і внести на розгляд парламенту законопроект, який гарантував би органам місцевого самоврядування забезпечення прав виборців.

Олена ГОРБУНОВА.

Другий крок до співпраці

Сьогодні у Вінниці відбудуться другий Міжнародний форум міст-партнерів та науково-практична конференція «Практичні аспекти та можливості європейської інтеграції міст України в нових умовах».

Ініціатори проекту — міські ради чотирьох міст-побратимів: Вінниці, Кельце (Польща), Пітерборо (Великобританія) та Бірмінгема (США). Учасники представницького зібрання — міські голови великих міст Польщі та обласних центрів України — обговорять перспективи міжрегіональної співпраці в контексті розширення Євросоюзу. Плановано підписання низки протоколів про реалізацію спільних інвестиційних проектів. У рамках конференції відбудеться виїзне засідання керівних органів Спілки польських міст та Асоціації міст України. Нагадаємо, що торік на такому форумі вінничани спілкувалися з керівниками міст-побратимів з Великобританії і США.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ПОЛІТИКА

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Кривобокова Владислава Анатолійовича

ЗНАТИ. ВОЛОДІТИ. ВИКОРИСТАТИ РІВНІ МОЖЛИВОСТІ

Кожен українець може бути заможним, але йому свідомо не кажуть про це. Надбання і втрати України — результат діяльності кожного з нас. Та чомусь для одних це тільки прибутки, а для інших — збитки. Народ не повинен завжди бути «іншим» і задовольнятися таким порядком речей.

Ви маєте знати, що ваша праця, ваші гроші і ваші шанси не втрачено. Бо ніщо не зникає нікуди, як і ніщо не береться невідомо звідки. Кожному з нас потрібно лише реалізувати власний інвестиційний потенціал, а не чекати, поки «добрий пан президент» підвищить зарплатню та пенсію, а «зла інфляція» з'їсть ці гроші через підвищення цін.

Більш як 90 відсотків з нас розраховують на попередні заощадження, не менш як 30 ладні затягти паски, аби створити фінансову базу на майбутнє.

Я пропоную таку систему відносин між державою та громадянином, яка дасть можливість відродити виробництво, створити прибуткові рентабельні проекти і забезпечити реальну участь народу в отриманні та розподілі прибутків.

Це взаємовигідні стосунки. Держава позбудеться тягаря внутрішнього боргу, а її громадянин нарешті отримає не лише втрачені трудові заощадження, але й право (що дорівнює можливості) закласти основу благополуччя, створити власний, сімейний капітал. Який, за вашим бажанням, має стати або стартовим капіталом для бізнесу, або підгрунтям для ренти, або капіталовкладенням у освіту для забезпечення майбутнього ваших дітей.

Для цього потрібно не націоналізовувати (реприватизувати) підприємства, знову зробивши їх нічиїми, а саме приватизувати перспективні об'єкти України — прозоро та всенародно. **Щоб кожен став власником, тобто свідомо і зацікавлено створював, інвестував, ніс відповідальність за свою реальну частку власності та отримував прибуток на вкладені кошти.**

Держава має розрахуватися зі своїм головним кредитором — народом, а саме: акціями успішних (перспективних) підприємств зі свого державного пакету, нерухомістю та цінними паперами (опціями) для подальшої участі в нових всеукраїнських економічних проектах. Тобто віддати не «порожні» інфляційні гроші, а їх прибуткову спроможність. Таким чином держава може реально захистити фінансові резерви народу від будь-яких ризиків, що чекають на їх грошовий еквівалент у майбутньому. А саме: від інфляції, незрозумілих індексів перерахунку карбованців у гривню, спекулятивних процентних ставок по вкладах тощо.

Соціальна революція відбулася поза волею народу, її «оксамитовий» шлях на дотик виявився наждачним. Ми застряли між розвиненим соціалізмом та цивілізованим капіталізмом — у напрузі холодної громадянської війни.

Вихід з цього кола, безперечно, один: консолідація суспільства. І це не віртуальне примирення «крізь зуби». Це — створення рівноваги між різними верствами населення для прозорого партнерства.

Тож пропоную вам і обіцяю провести наступні консолідаційні заходи:

1. Громадяни України одержать державні цінні папери (опції), які забезпечать право придбання за фіксованою вартістю будь-яких видів державної власності: пакетів акцій держпідприємств, земельних ділянок, об'єктів нерухомості, що перебувають на державному балансі (у тому числі за кордоном), а також будуть побудовані за рахунок держбюджету у подальшому; інших матеріальних активів.

Опції буде надано не лише на суму, втрачену населенням через державні фінансові інститути, але й через комерційні банки, діяльність яких не має належного контролю з боку держави в особі Національного банку.

2. Управління активами громадян може здійснюватися Державним пенсійним фондом або новоствореним державним трастовим фондом (залежно від бажання громадян). У будь-якому разі держава має нести повну відповідальність за правильне нарахування дивідендів та законність інших операцій з активами населення.

Громадянин — власник цінних паперів — має право не передавати свої активи згаданим установам, керувати ними самостійно або добровільно об'єднуватися з іншими громадянами у кредитні чи інвестиційні спілки.

3. Буде погашено всі заборгованості за комунальні послуги станом на перше січня 2005 року за рахунок державного боргу населенню України. Держава візьме на себе сплату дотацій підприємствам комунального господарства.

4. Населення зможе спрямовувати кошти з опційних рахунків для сплати освітніх, медичних, страхових послуг, будь-яких видів держмита, штрафів, а також для розрахунків за реєстраційні акти, ліцензування діяльності, техогляди, засвідчення купівлі-продажу рухомого та нерухомого майна і таке інше.

5. Відбудеться цілковита амністія для всіх суб'єктів підприємницької діяльності і фізичних осіб щодо податкових правопорушень за умови сплати на користь держави 13 відсотків будь-якої задекларованої суми. При цьому кошти можуть зараховуватися як безпосередньо до бюджету України, так і шляхом придбання у населення опцій або через передачу громадянам частки інших активів для погашення держборгу. Закон щодо амністії має функціонувати одночасно з посиленням санкцій за приховування від декларування коштів та аналогічні порушення у подальшому.

Мета амністії — не лише наповнення бюджету та легалізація інвестиційних потоків, але й запорука того, що окремі політичні та економічні групи не матимуть можливостей використовувати державну владу задля «переділу» власності.

6. За державний рахунок буде запроваджено постійну, відкриту доступну систему освіти та консультування населення з питань економіки та права, з метою створення дієздатного та бізнес-активного прошарку, який становитиме не менше третини населення України.

7. Консолідація та партнерство будуть непорушним правилом у стосунках між найбільш успішними та малозабезпеченими верствами населення. Буде створено загальну всеукраїнську мережу соціальних дисконтних магазинів, аптек, їдалень, осередків побутового обслуговування, у яких товари та послуги надаватимуться зі знижкою не менш як 20 відсотків.

8. Для найбільш незахищених буде створено дійову систему благодійної допомоги у потрібних межах на постійній основі. Соціальний захист населення потрібно трансформувати в соціальну гарантію на законодавчому рівні.

9. Оскільки в Україні досі не існує закону про відповідальність влади, за роки «реформ» відповідальності влада не несе! **Народ, який є владою в своїй країні, не має законного права для оцінки діяльності Президента.**

У зв'язку з цим політрадою Народної партії вкладників та соціального захисту буде запропоновано проект Закону «Про право громадян України оцінювати обрану владу за наслідками її праці та виконання передвиборних обіцянок». Дія цього Закону буде підтвердженням того, що влада належить народу, згідно із ст. 5 Конституції України.

10. Необхідно відновити довіру до влади. Досягти цього можна лише шляхом консолідації народу та влади, через єдність цілі та єдність волі для її досягнення. При цьому намірі влади мають співпадати з надіями та сподіваннями народу. В Україні має бути створено середній клас як основу суспільства.

Я вірю у свій народ, у його здорові духовні й моральні основи, які можна викорінювати, але неможливо викорінити. Образливе й принизливе формулювання, що народ заслуговує на ту владу, яку він має, повинно зникнути назавжди. Народ в Україні талановитий, працелюбний і сильний навіть за тих обставин, у які його загнали і де він сьогодні опинився мимоволі.

11. Використати у подальшій діяльності обраного Президента найбільш раціональні пропозиції з передвиборних програм інших кандидатів на президентську посаду, залучивши їх досвід та професіоналізм.

12. Сформувати уряд національної довіри не за ознаками «свої» — «чужі», а виходячи з таких особистих якостей, як чесність, відповідальність, патріотична налаштованість, з урахуванням професійних навичок державних менеджерів.

Я свідомо не даю у своїй передвиборній програмі популістських обіцянок, які або ніколи не можуть бути виконані, або є природним обов'язком кожного керівника країни.

Разом з тим, я наполягаю, що запропоновані мною заходи є необхідними та реалістичними, що вирізняє їх серед інших програм.

Я цілком усвідомлюю, що моя Народна партія вкладників та соціального захисту ще досить молода, а я, як її лідер, недостатньо знаний в Україні. Напевне, країні справді потрібен більш досвічений керівник та більш потужна партія, які мають великий економічний, організаційний та кадровий ресурс.

Країні потрібна стабільність. Я не тільки кандидат у Президенти, але й виборець. І саме як виборець я віддам свій голос тому претендентові, який в змозі забезпечити послідовність і стабільність економічного та політичного курсу України. Який додасть до своєї президентської програми та плану дій базові ідеї, продуковані фахівцями — членами Народної партії вкладників та соціального захисту, яку я маю честь представляти на виборах Президента України.

Добробут, рівні можливості, відповідальність влади.

Бракує юристів

Понад 75 відсотків посад юрисконсультів на підприємствах, установах та в організаціях в Україні вакантні. Протягом I півріччя 2004 року, у порівнянні з минулим роком, забезпечення правовим обслуговуванням на українських підприємствах зменшилося на 10 відсотків. Про це повідомив Міністр юстиції України Олександр Лавринович.

Міністр також зазначив, що найбільшу кількість порушень чинного законодавства та прав людини виявляють саме на тих підприємствах, де юридичні служби відсутні. З початку року було виявлено 548 порушень чинного законодавства та 81 порушення прав людини. Зокрема, лише під час перевірки стану правового забезпечення установ і організацій Криму у сфері культури було виявлено 146 випадків порушень законодавства та 37 — прав людини.

Американські шахтарі — нашим

У Державному Комітеті України з нагляду за охороною праці відбулася робоча зустріч між головою Комітету Сергієм Сторчаком та представником Адміністрації з охорони праці у гірничій промисловості США Джеррі Тріплетом. Цей візит став логічним продовженням співпраці українських шахтарів та їхніх американських колег.

Упродовж останніх п'яти років між Україною та США встановлено тісну співпрацю в галузі сприяння підвищенню безпеки праці українських шахтарів. Вона спрямована на зниження рівня загального та смертельного травматизму, а також професійної захворюваності шахтарів.

У рамках співпраці, починаючи з 1999 року, в порядку гуманітарної допомоги, Міністерство праці США передало на шахти України мультигазоаналізатори для контролю за газом метаном у підземних виробках загальною вартістю 100 тис. доларів. Протягом 2002—2003 років Україні поставлено 31 установку з осланцювання гірничих виробок. Ці установки вже успішно працюють на шахтах Донецької та Луганської областей. Передано також 140 фільтрів для очистки шахтної води.

З урахуванням позитивних результатів співпраці урядом США прийнято рішення про фінансування наступного проекту. Він передбачає вдосконалення вентиляційних систем і впровадження технології підземного буріння горизонтальних свердловин для дегазації вугільних пластів на загальну суму 2 мільйони 300 тис. доларів.

Українські фахівці відзначили високий професійний рівень своїх американських колег. Зокрема, за цей час заокеанські партнери дев'ять разів побували у вугільних регіонах України. Щоразу вони проводили на шахтах семінари, тренінги, перевіряли застосування техніки, виконання вимог її обслуговування, утримання та експлуатації. З досвідом американських колег ознайомилися майже 500 працівників інженерних служб вугільних шахт. А кілька груп українських фахівців пройшли навчання в Академії MSHA у Берклі.

Донецький вугільний регіон — чи не найпотужніший у світі за запасами метану. В його надрах зберігається 13 трильйонів кубічних метрів цього газу. Водночас дегазація здійснюється в мізерно малих обсягах.

У США проблему метану вирішено вже давно. Ще з 1978 року там взяли за правило: перш ніж розпочати роботи під землею, проводити ретельну дегазацію. А видобутий метан використовують як альтернативний вид палива. 5 тисяч свердловин, які там працюють, дають щороку 30 млрд. кубометрів шахтного газу.

Одночасно вирішуються і питання безпеки праці. Метод направленого буріння підземних свердловин для дегазації зняв проблему метану в шахтах. Обладнання, яке використовують американські колеги, дає змогу бурити свердловини зі швидкістю 50—100 метрів за добу, загальною довжиною до 1500 м. Тому програмою подальшої українсько-американської співпраці передбачено втілити проекти дегазації на найнебезпечніших шахтних об'єктах.

Такою шахтою обрано «Краснолиманську». Під час зустрічі обговорено поетапні терміни втілення проекту. Зокрема, конкретизовано кошторис: на вдосконалення вентиляційної системи спрямовуються 800 тис. доларів, на впровадження технологій підземного буріння — 1,5 млн. доларів. Американська сторона подала заявку на додаткове фінансування цього проекту в розмірі 1,5 млн. доларів. Досягнуто домовленості, що підготовчі роботи з буріння горизонтальних свердловин можна буде розпочати вже наступного місяця.

Олександр ЛУЦЕНКО.
Інформаційний центр Держнаглядохоронпраці.

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Вітренко Наталії Михайлівни

ВРЯТУВАТИ УКРАЇНУ. ВИКОНАТИ ВОЛЮ НАРОДУ

Припинити колонізацію, розпродаж та розкрадання держави. Змінити курс реформ, відновити виробництво. Кожному забезпечити гідне життя. На конституційному рівні закріпити основи справедливого суспільства.

З цією метою я пішла в боротьбу за пост Президента України.

ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА НИНІШНІМ КУРСОМ РЕФОРМ

За реформами криється комплекс економічних, соціальних і політичних перетворень шляхом виконання вимог Міжнародного валютного фонду, спрямованих на колонізацію України США.

Але жодна країна світу, яка реформувала свою економіку за вимогами МВФ, не вийшла з кризи, не підняла власне виробництво і не вирішила соціальних проблем.

КОЛИ І ЯК ЦІ РЕФОРМИ ВПРОВАДЖУВАЛИСЬ

Ці перетворення почались **24 жовтня 1990 року**, коли через конституційну реформу була зупинена дія трьох глав Конституції УРСР.

Вся власність держави і трудові заощадження були позбавлені конституційного захисту, чим їх підготували до розкрадання.

3 червня 1992 р. Верховна Рада України ратифікувала договір про вступ України до Міжнародного валютного фонду.

У жовтні 1994 р. парламент України затвердив доповідь Президента Кучми «Шляхом радикальних економічних реформ». І цим визнав вимоги МВФ основою майбутніх перетворень.

В червні 1995 р. Верховна Рада України уклала Конституційний договір, який підписали Президент Кучма і Голова Верховної Ради Мороз. Неконституційним шляхом Президенту були надані надзвичайні повноваження на здійснення реформ.

11 жовтня 1995 р. парламент України прийняв програму діяльності уряду Марчука, чим уряд отримав всі повноваження на проведення цих реформ.

28 червня 1996 р. була прийнята Конституція України, яка остаточно затвердила економічний, соціальний та політичний режим в державі.

Після розвалу Радянського Союзу Україна не увійшла до Союзу з Росією і Білоруссю, але уклала численні договори про співробітництво з МВФ, Світовим банком, НАТО і Євросоюзом.

НАСЛІДКИ ЦИХ РЕФОРМ

Унаслідок виконання вимог МВФ зруйновано промислове виробництво і сільське господарство, розвалені колгоспи і радгоспи. Україна перетворилась на сировинний придаток Заходу. Втрачені мільйони робочих місць. **7 млн.** виїхало за кордон в пошуках роботи. Щонайменше **65 млрд.** дол. США вивезено з України. **61%** працюючих отримують зарплату, а **87%** пенсіонерів мають пенсію нижче прожиткового рівня. Щорічно на **400 тис.** чоловік скорочується населення України. Смертність вдвічі перевищує народжуваність, **90%** дітей народжується з патологією.

СНІД, алкоголізм, наркоманія стали загрозою існуванню нашого суспільства.

Населення стало безправним, влада — безвідповідальною.

Політична залежність України від США виявилась в її ганебному рішенні взяти участь в агресії проти Іраку.

МОЯ БОРОТЬБА ПРОТИ ЦИХ РЕФОРМ

З самого початку реалізації в Україні курсу реформ за рецептами МВФ, я веду боротьбу з ним. Я не тільки попереджала про трагічні для України наслідки здійснення таких перетворень, але й виборювала альтернативу як шлях врятування України

Група вчених під моїм керівництвом ще в жовтні 1995 року розробила альтернативну урядовій «Економічну програму недопущення національної катастрофи», з якою я виступала в парламенті України.

На розвиток положень програми мною подано до парламенту комплекс законопроектів для вирішення найгостріших проблем сучасності. Це закони **«Про вихід з МВФ»**, **«Про оплату праці»**, **«Про пенсійне забезпечення»**, **«Про механізм повернення трудових заощаджень населення»**, **«Про трудові колективи»**, **«Про механізм повернення капіталу, вивезеного з України»**, **«Про зміни до Конституції України»** тощо.

БОРОТЬБА ПРОТИ МЕНЕ

Зрозуміло, що моя боротьба за курс реформ на захист національних інтересів зумовила жорстке протистояння проти мене влади, олігархії, проамериканських структур і перевертнів в лівому русі.

Реалізуючи план Далеса, вони паплюжать в очах виборців моє ім'я і мою діяльність, використовуючи наклепи, брехню, чутки. Здійснили замах на моє життя. Брехливо прив'язали наш блок до партій Кучми. Фальсифікацією виборів не допустили нас до парламенту у 2002 році. Наша справа з цього приводу прийнята до розгляду Європейським судом з прав людини. А рішенням Шевченківського районного суду м. Києва від 28 березня 2002 р. встановлено, що в брошурі «Майор Мельниченко обвиняет кучмизм», яка була розповсюджена мільйонними тиражами, — щодо нашого блоку і щодо мене була надрукована брехня.

Ще тричі — в Черкасах, Мелітополі, Чернігові — я йшла до парламенту, прагнучи змінити законодавчу базу реформ. Мною всюди була отримана політична перемога, але результати виборів були викривлені, докази цього додатково направлені до Європейського суду.

ВРЯТУВАТИ УКРАЇНУ

Це значить виконати волю нашого народу, яка була висловлена на референдумі 1 грудня 1991 року на підтримку Декларації про державний суверенітет України.

Тому я як Президент України:

1. Виведу Україну з МВФ

2. Забезпечу входження України в міждержавний союз з Росією і Білоруссю.

3. Я не допущу втягування України в НАТО і негайно виведу українські війська з Іраку.

ПРІОРИТЕТИ

Метою моєї діяльності на посту Президента України буде забезпечення кожній людині гідних умов життя, захист її прав і свобод, її фізичного, культурного і духовного розвитку. Піднятти вітчизняного виробництва.

Головними проблемами, що вимагають термінового вирішення, є проблеми забезпечення України необхідними енергетичними ресурсами, відродження машинобудування і підняття сільського господарства.

Я вирішу ці проблеми, використовуючи розробки творчого колективу вчених і спеціалістів-виробничників, виконані на основі найсучасніших технологій ВПК і космічної галузі.

ВИРІШЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ПРОБЛЕМИ

Виробництво електроенергії

В Україні розпочнеться масове спорудження геліоаеробаричних теплоелектростанцій (ГАБ ТЕС). Ці електростанції використовують відтворювальні ресурси енергії вітру і сонця.

Принципом їхньої роботи є створення та управління смерчем (торнадо), коефіцієнт їх корисної дії вище **29%**, що в **10—15 разів** перевищує кращі закордонні зразки вітрогенераторів і електростанцій від сонячної радіації. Відпускна ціна **1 кВт/ч** енергії менш ніж **1 цент**, що в **5—12 разів** менше, ніж в Європі і світі. Електростанції мають модульний принцип конструкцій у варіації від невеличкого чемодана до **2 МГВт.** Їхня технологічність дозволяє увесь процес виготовлення вести на підприємствах України.

Заміна пального

Україна позбавиться залежності від зовнішнього постачання нафти і газу шляхом заміни пального для двигунів внутрішнього згорання на відтворювальне екологічно чисте пальне.

МАШИНОБУДУВАННЯ

Отримавши доступ на ринки збуту Росії, Білорусі і Казахстану, ми піднімемо машинобудування (авіа-, судно-, верстатобудування, виробництво сільськогосподарської техніки, електронні вироби тощо).

Решта підприємств буде завантажена виробництвом ГАБ ТЕС та новітніх двигунів внутрішнього згорання.

Ці двигуни працюватимуть на відтворювальному пальному у газоподібному чи порошковому стані.

Створення промислового виробництва комплексів новітньої енергетики забезпечить повне завантаження всього машинобудівного комплексу України, відтворення мільйонів робочих місць, повернення в Україну всіх наших співвітчизників, що виїхали у пошуках роботи.

Зовнішні ринки для експорту ГАБ ТЕС, екологічно чистого відтворювального пального і новітніх двигунів внутрішнього згорання, що працюють на ньому, — всі країни світу.

Експорт високотехнологічної, наукомісткої продукції стане домінантою в структурі експорту України і зумовить його зростання **за 4 роки у 5 разів**, що призведе до **збільшення ВВП вдвічі.**

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Зміна державної політики в аграрному секторі полягатиме в підтримці створення великотоварного виробництва, кооперативних, колективних та фермерських асоціацій, заснованих на об'єднанні земельних паїв. Забезпечуватиметься державна підтримка села шляхом пільгового кредитування; державного дотування виробництва; паритету цін на промислову і сільськогосподарську продукцію; впровадженням новітніх технологій.

Земля не буде об'єктом купівлі-продажу, вона належатиме тим, хто на ній працює.

МЕХАНІЗМИ ВИРІШЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ

Впровадження запропонованих програм вимагає кардинальної зміни економічних механізмів.

Податки

Зміна **податкової** політики передбачає:

— перехід з непрямих на прямі податки, кількість яких зменшиться до 7;

— скасування податку на додану вартість;

— введення диференційованої, прогресивно зростаючої шкали податку з доходів фізичних осіб при звільненні від оподаткування малозабезпечених осіб;

— захист підприємництва фіксованим податком (фіксованим патентом);

— застосування механізму податкових канікул для підприємств, задіяних у пріоритетних державних програмах.

Банківська політика

Зміна **банківської** політики буде перш за все спрямована на зниження процентної ставки на кредит до 4% річних; стимулювання довгострокових кредитів; створення Державного бюджетного банку.

Бюджет

Докорінно буде змінена **бюджетна політика України.** Відтворювання мільйонів робочих місць, стрімке зростання обсягів виробництва і рівня оплати праці зумовить випереджальне зростання обсягів державного і місцевих бюджетів. За **4 роки** Державний бюджет України збільшиться у **6 разів.**

Заробітна плата

Україна перейде на модель **дорогої робочої сили**. Частка оплати праці в структурі собівартості продукції вже протягом першого року перетворень досягне **30%**, а за **4 роки** зросте до **50%** собівартості продукції. Мінімальна зарплата буде становити **125%** від прожиткового мінімуму (на сьогодні це **480 грн.** на місяць), середня буде на рівні центральноєвропейських держав.

Буде проведена пенсійна реформа

Система будуватиметься на принципах державного пенсійного забезпечення. Мінімальна пенсія буде встановлена на рівні прожиткового мінімуму (на сьогодні це **285 грн.** на місяць), рівень пенсії будуть визначати трудовий стаж і умови праці.

Трудові заощадження населення будуть повернуті в повному обсязі за 3 роки

Задля цього буде реалізований мій проект закону **«Про механізм повернення трудових заощаджень населенню»**, прийнятий Верховною Радою України в двох читаннях. Закон передбачає повернення всієї суми боргу (це **130 млрд. грн.**) за **3 роки. 44 млрд. грн.** на рік. З них **10 млрд.** готівкою, **34 млрд.** — безготівковими розрахунками, що становитиме відповідно **10, 8** і **6,5%** ВВП. Безготівкові розрахунки дозволять населенню сплатити за житлово-комунальні послуги, проведення газу, встановлення телефону, купівлю і ремонт квартири (будинку), ритуальні послуги, придбання ліків і товарів вітчизняного виробництва.

Житлово-комунальні послуги

В бюджеті сім'ї витрати на житлово-комунальні послуги не перевищуватимуть **10%**. Буде списана заборгованість по житлово-комунальним послугам всім сім'ям, сукупний дохід яких менший від сукупного прожиткового мінімуму.

Материнство і дитинство

Буде захищено материнство і дитинство, зростання народжуваності, заохочування багатодітності. Будуть введені житлові пільги для молодих сімей (списання боргів за кредити в залежності від кількості дітей). Будуть здійснені заходи з ліквідації дитячої безпритульності, створення сімейних будинків, відновлення безоплатних оздоровчих закладів для дітей та юнацтва.

Жінки повинні зайняти **50%** місць в усіх структурах влади.

Молодь

Будуть встановлені державні гарантії на безкоштовну освіту і працевлаштування (перш за все після закінчення школи і вузу).

Рівень стипендій буде не нижче прожиткового мінімуму.

Збройні сили

Вважаю необхідним зберегти існуючу чисельність армії, забезпечити її високоефективними сучасними видами озброєння та достатнім бюджетним фінансуванням, ліквідувати несправедливість у пенсійному забезпеченні військовослужбовців.

Міжнаціональні відносини

Буде гарантоване рівноправ'я громадян незалежно від національності.

Духовність

Міжконфесійні відносини розвиватимуться на принципі свободи совісті.

Буде ліквідована обов'язковість присвоєння ідентифікаційних кодів.

Я забезпечу роботу засобів масової інформації в інтересах розвитку здорового і гармонічного способу життя.

Боротьба із злочинністю

Переведенням суспільства в режим розвитку, створювання буде ліквідоване коріння злочинності.

Ставлення до засуджених в місцях позбавлення волі буде базуватись на повному виконанні норм міжнародного права з метою ліквідації тортур, приниження, насильства та політичного тиску.

ЗМІНА КОНСТИТУЦІЇ

Побудова справедливого суспільства вимагає зміни **Конституції України.**

Це передбачає:

• забезпечення повновладдя народу через систему повновладдя рад;

• формування системи влади, що підконтрольна народу через:

— наділення виборців правом відклику депутата в будь-який час;

— ліквідацію пільг і привілеїв депутатів;

— зняття недоторканності;

— обрання суддів народом;

• введення захисту усуспільнених форм власності;

• надання російській мові статусу другої державної;

• надання прав трудовим колективам;

• закріплення за профспілками права законодавчої ініціативи;

• введення народного, державного і робочого контролю;

• встановлення прожиткового мінімуму, що включає в себе достатнє харчування, одяг, житло, медичне обслуговування і соціальне забезпечення;

• гарантування соціальних виплат непрацездатним не нижче прожиткового мінімуму;

• введення державних гарантій з працевлаштування.

Результати реформ Китаю, Білорусі, Індії свідчать про те, що тільки без диктату МВФ можливий вихід з кризи. І Бразилія обрала президентом політика, який запропонував шлях відродження через вихід з МВФ.

Сподіваюсь, що і народ України це зрозуміє і підтримає мене і мою програму. Разом ми переможемо.

До перемоги завжди!

Наталія ВІТРЕНКО.

НОВИНИ

День, якого чекають діти і побоюються батьки

РЕПОРТАЖ

(Початок на 1-й стор.).

Друзі та знайомі, яких я розпитувала про підготовку до школи їхніх чад, майже одноголосно запевняють: асортимент сьогодні — до вибору й до кольору —тобто на будь-який смак. І навіть на скромні кошти можна гарненько вдягнути дитину. Інша річ — як довго ті речі носитимуться. На попит є пропозиція. «Шкільний базар» — ось місце, де збуваються мрії школярів! Такі продажі останніми днями літа відбуваються в усіх регіонах країни. До найближчих міст та містечок на них приїздять і багато сільських мешканців, адже на місцеві ринки привозять переважно дешеві і часто не дуже якісні товари. А куди тут купувати неякісні, коли й добротні «горять» на юних бешкетниках!

Днями у столиці на Хрещатику відбувся «Шкільний базар». Численні ятки вздовж центральної київської вулиці були схожі на вулик — заклопотані батьки, відповідальні школярки, особливо стурбовані, чи пасує піджак до щойно купленої сумки, трохи незадоволені хлопці — ходити базаром рідко коли подобається представникам сильної статі. Ось в одній сім'ї справжня проблема: худорлявий юнак років 15 ніяк не погоджувався на мамині умовляння поміряти штани — здається, для нього це було вершиною безсоромності -перевдягнутися на очах у перехожих. І справді, у більшості магазинчиків не було навіть простої шторки, за якою можна приміряти річ.

А от родина Ковалевських — мама, тато і двоє синів — коли торгівля була в розпалі, вже зробила всі необхідні покупки. Кажуть, що на шкільному базарі скуповуються завжди.



Задоволені. Форма у хлопців залишилася з минулого року, тому цього разу приходили за «дрібницями» — для двох школярів тільки зошитів узяли на 50 гривень!

У Костянтина Валентиновича син — одинадцятикласник. Отож сім'я думає вже більше про випускний, аніж про перше вересня. Але й нинішнього року, каже батько, треба придбати форму — у школі до цього ставляться дуже суворо. — Дякувати Богу, він уже перестав так швидко рости, як раніше (має зріст 177 сантиметрів). То хоч нові сорочки не треба вибирати. А от з новим рюкзаком вирішуємо. Мабуть, доведеться віддати гривень 70.

Перше вересня — вдала рекламна акція

Впали в око кілька магазинів однієї фірми. Вони були розташовані по різні боки вулиці, але й там, і там збирався чи не найбільший натовп. Що дають? З'ясувалося, увагу споживачів привернули зошити для найменших школяриків з яскравими обкладинками. Так, нинішній ринок витягує з батьківських кишень набагато більше грошей тільки через зовнішні ефекти. Це не те, що колись, — зошити сині і зелені. Тепер хочеш — з ведмедиками, хочеш — з «зірковими війнами»...

Звісно, «шкільний базар» — це місце, де можна купити все і одразу. У цьому його перевага. Проте хрещатицькі прилавки стали і гарним приводом для підприємств прорекламувати свою продукцію. І не лише шкільну. Наприклад, листівки з рекламою пеналів — з одного боку, і коньяку — з другого. Або палатка з куртками, до якої практично ніхто не підходив, попри те, що за місяць-другий вони подорожчають відсотків на 20. Взуття та сумки так само — половина з пропонованих товарів навряд чи годиться для школи. А біля ятки одного видавництва з методичною літературою батьки раз у раз цікавилися підручниками...

Журналіст — не покупець, або дещо про наш репортаж

Досліджуючи ціни та асортимент на «шкільному базарі», ми зайшли і до винесеної за межі магазину ятки центрального універмагу. Жінка-продавець здійняла крик: знімати за-бо-ро-о-не-но!!! Чого б це? Може, тому, що деякі види дитячого взуття вже не перший сезон лежать на прилавку? До речі, торік у цьому самому магазині нашому фотокореспондентові заявили: «Цей товар не для вас, а для покупців!». Що ж, до цивілізованого ринку йдемо, але повільно...

Ірина БУЛАНЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

З миру по копійці, немовляті кювез

Найновіший кювез-інкубатор, фотолампу і обладнання для первинної реанімації новонароджених отримав у подарунок Тернопільський пологовий будинок від Товариства християнських родин. Його засновано з ініціативи священика Івана Гуні, котрий зміг розбудити у заможних людей милосердя і співчуття. Товариство взяло під опіку пологовий будинок. Починали з закупівлі постільної білизни, дитячих комплектів, а тепер перейшли до обладнання.

Новий кювез уже став у пригоді дівчинці, яка народилася з вагою 1 кг 300 г. Її виходили. Тепер у ньому перебуває ще одне немовля. Цього року 6 відсотків жінок мали передчасні пологи, народилося чотири пари двійнят. Шансів вижити у таких діток побільшало.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

КОНТРОЛЬ

Фірми — фіктивні, збитки — реальні

Податківці Рівненщини з початку року виявили 128 фіктивних фірм. 110 із них були зареєстровані або мали ознаки реєстрації в інших регіонах України. За ухилення від сплати податків порушено 11 кримінальних справ, по яких забезпечено стягнення в сумі 1,9 мільйона гривень. Податківці також виявили 18 фактів порушень податкового законодавства на підприємствах, що проводили фінансово-господарські операції з фіктивними фірмами, відтак за результатами перевірок до бюджету донараховано 6,4 мільйона гривень. А податкова міліція викрила та припинила діяльність шести конвертаційних центрів, через які переказували кошти в тіньовий сектор економіки.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Без живлення

БОРГИ

Понад дві години мешканці гуртожитку швейного підприємства «Евіс» блокували головну магістраль міста — проспект Леніна. Як з'ясувалося, гуртожиток від'єднали від електроенергії за несплату.

За словами виконувача обов'язків директора міської філії «Миколаївобленерго» Віктора Круповича, заборгованість АТ «Евіс» перед енергопостачальною компанією становить 33 тисячі гривень. Попередження про необхідність її погашення направляли керівництву підприємства не раз. Але жодних заходів не було вжито. Більше того, самі керівники акціонерного товариства надсилали листа з проханням обмежити енергопостачання в гуртожитку, бо самі боротися з боржниками вони неспроможні. Сьогодні в судах перебуває 16 позовів до неплатників.

Поки що енергопостачання в гуртожитку відновлено. А найближчим часом спірні питання спробують врегулювати міськвиконкомом, обленерго та АТ «Евіс».

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

НП

«Гуляє» смертельна інфекція

У Запорізькій області зафіксовано четвертий випадок захворювання на лептоспіроз. Ця хвороба небезпечна тим, що її наслідком стають нирково-печінкова недостатність і смерть. До того ж смертність від цієї хвороби висока — від 13 до 60 відсотків. Зараження лептоспірозом відбувається здебільшого під час купання чи риболовлі в заборонених для цього місцях. Також є ризик зараження від хворих свійських тварин або гризунів. Нагадаємо симптоми хвороби: висока температура, що супроводжується сильним головним болем, а також болем у м'язах, **повідомляє Mignews.**

Обстріляно потяг з дітьми

На станції Горохівка (Миколаївщина) невідомі обстріляли пасажирський потяг. Слідчо-оперативна група УМВС у Миколаївській області з'ясувала, що швидкий поїзд № 286 сполученням «Євпаторія — Київ» зупинився на станції згідно з графіком руху. В цей час невідомі декілька разів вистрелили по вікнах вагонів із пневматичної зброї і почали кидати каміння. У вагоні № 25, де перебували 54 школярі, які їхали до Криму на відпочинок, розбито три вікна, а у вагоні № 1 з 36 школярами — два вікна. Ніхто з пасажирів не постраждав, **повідомляє УНІАН.**

А за інформацією агентства «Оглядач», учора було затримано залізничника, що брав участь у обстрілі потяга. Ним виявився місцевий житель 1983 р. н., раніше судимий.

Чоловіка врятувала дружина

Після сварки зі своєю половиною 34-річний А. із села Велика Копань Виноградівського району облив себе бензином і підпалив. Від смерті врятувала дружина, виливши на чоловіка відро води. Потерпілого госпіталізовано, але його стан залишається критичним. Чоловік отримав опіки майже на 80 відсотках поверхні тіла. Як повідомили в управлінні МНС в Закарпатській області, він і раніше намагався покінчити життя самогубством.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Легітимність голови знову розглядатиме суд

Учора пленум Верховного Суду України повернув до Апеляційного суду Києва для повторного розгляду скаргу Володимира Яворівського про законність обрання Наталії Околітенко головою Національної спілки письменників України.

Рішення про те, що Апеляційний суд Києва зобов'язаний повторно розглянути скаргу Яворівського, письменники, які були присутні в залі суду, зустріли оплесками й вигуками: «Слава Верховному Суду!», «Ви повернули віру в Україну!».

Наталія ХОМЕНКО.

Ринок відкрито, проте ще чимало запитань

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

З учорашнього дня поновлено роботу столичного ринку «Троєщинський», де 20 серпня, як повідомляв «ГУ», пролунали вибухи. Так вирішила постійна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Київської міськдержадміністрації. Однак керівництво ринку має вжити заходів для усунення виявлених недоліків.



Коли вчора в обід автор цих рядків завітав на ринок, продавці, попри постійні заклики адміністрації через гучномовці, свій товар ще не розкладали — зібравшися купками, чекали вістей від Київміськдержадміністрації, біля стін якої їхні колеги проводили пікетування **(на знімку)**.

Агентство «Інтерфакс-Україна» з посиланням на Центр громадських зв'язків ГУ МВС України в місті Києві інформує про п'ятьох травмованих (під час перекриття руху на троєщинських вулицях 25 серпня) пікетувальників, трьом з яких медичну допомогу надали на місці, а двох доправили до лікарні. Також повідомляється про порушення Деснянським райуправлінням міліції кримінальної справи за ст. 279 Кримінального кодексу України «Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства».

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.
Фото агентства «Прес-КИТ».

ВИБОРИ

Голосування за кордоном витрусить з держбюджету круглу суму

На організацію і проведення голосування на майбутніх президентських виборах на дільницях за кордоном буде витрачено 700 тисяч гривень, ***повідомляє «Інтерфакс-Україна».*** *Кошторис витрат на підготовку і проведення виборів для потреб дільничних виборчкомів окремого закордонного виборчого округу затвердив Центрвиборчком.*

Згідно з кошторисом Міністерству закордонних справ, зокрема, буде виділено 80 тис. грн. на купівлю канцелярських і малоцінних предметів, 160 тис. —на оплату транспортних послуг і утримання транспортних засобів, 45 тис. — на оренду і 75 тис. грн. — на оплату послуг зв'язку. На оплату відрядних з доставки матеріалів до виборчих дільниць, організованих у закордонних установах, буде виділено 140 тис. грн. На виготовлення списків виборців, а також запрошень виборцям взяти участь у голосуванні буде виділено по 15 тис., на розміщення інформації в ЗМІ — 55 тис. грн.

Кошторис складено з розрахунку, що всього буде утворено 118 закордонних виборчих дільниць. Очікується, що в голосуванні за межами України візьмуть участь 214 тис. 347 виборців.



Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Кишинів обмежує залізничні перевезення через Придністров'я

ОФІЦІЙНО

Державне підприємство «Залізниця Молдови» (ЗМ) офіційно попередило закордонних партнерів про обмеження руху потягів через Придністров'я. Про це йдеться в телеграмі, що її генеральний директор ЗМ Мирон Гагауз надіслав начальникам залізниць країн СНД і Балтії, до Європейського союзу та штаб-квартири Організації співробітництва залізниць у Варшаві. У телеграмі зазначено: «З метою забезпечення безпеки залізничного руху на придністровських ділянках запроваджуються обмеження руху потягів». Вони запроваджуватимуться поетапно. На першому етапі передбачається обмеження швидкості руху пасажирських потягів і цілковите припинення руху вантажних потягів, а на кінцевому етапі, у вересні-жовтні, в разі збереження нинішнього становища — закриття руху на цій ділянці залізниці.

Європейська комісія занепокоєна екологією

Єврокомісія виступила із заявою, у якій закликала Україну зупинити подальші роботи в дельті Дунаю. У заяві, зокрема, висловлено глибокий жаль з приводу запланованого відкриття частини каналу і міститься заклик «призупинити проект до повного вивчення екологічних наслідків».

Проект відновлення каналу також піддали критиці представники Держдепартаменту США, канцлер Німеччини Герхард Шрьодер, влада Румунії та міжнародні природоохоронні організації.

На знімку: як бачимо, українці також занепокоєні відновленням каналу у дельті Дунаю.

Кадрові перестановки в Грузії

Через кілька днів після зняття напруженості в зоні грузино-осетинського конфлікту, офіційний Тбілісі ухвалив перше кадрове рішення. З посади звільнено начальника Генерального штабу міністерства оборони Грузії, генерал-майора Гіві Іукурідзе. За одними даними, у відставку він подав сам, за іншими — йому «порадили» піти. Не виключено, що причиною відставки генерал-майора стали численні втрати в грузинських збройних силах. За офіційними даними за останні три тижні загинуло 15 осіб, у тому числі один офіцер.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

За нецензурщину — до в'язниці!

Білоруська влада має намір піддавати цензурі зміст пісень, які виконують на рок-концертах. Глава нового цензурного відомства Михайло Козлович заявив, що якщо спеціальна експертна комісія вважатиме пісні такими, що порушують суспільні норми пристойності і моралі, виконавцям заборонять виступати, поки вони не змінять їхній зміст. За словами Козловича, виконання пісень, не схвалених його відомством, каратиметься штрафом і навіть тюремним строком.

НАТО нас підтримає?

У розв'язанні проблеми з арештом у брюссельському аеропорту українського літака Ан-124-100 Київ розраховує на підтримку НАТО. Про це заявив начальник пресслужби українського зовнішньополітичного відомства Маркіян Лубківський. За його словами, з боку альянсу «ми маємо підтримку. Ця підтримка важлива для нас. Сподіваємося, що вона буде прийнята судовими органами для сприятливого для нас розв'язання цього прикрого інциденту». «Ми виходимо з того, що український авіаперевізник має продовжувати працювати за контрактом з НАТО», — підсумував начальник прес-служби МЗС.

Як повідомляв «ГУ», виконання контракту тимчасово припинено через арешт літака. Ан-124-100 «Руслан» було затримано 18 серпня у зв'язку із клопотанням кіпрської компанії «TMR Energy Limited» на підставі визнаного на території Бельгії рішення, винесеного в інтересах цієї компанії в травні 2002 року Арбітражним інститутом Торгової палати Стокгольма за позовом проти Фонду державного майна України. Раніше така само доля спіткала інший літак АНТК ім. Антонова, що нині перебуває під арештом у Канаді.

Основна версія катастроф російських літаків — теракт

Дослідження «чорних ящиків», на жаль, не дали достовірних даних про катастрофи літаків Ту-134 у Тульській області і Ту-154 — у Ростовській. Про це вчора повідомив журналістам повноважний представник президента РФ у Південному федеральному окрузі Володимир Яковлєв, який прибув на місце трагедії.

За його словами, «вони вийшли з ладу ще до падіння лайнерів». Повпред висловив думку, що основною версією двох авіакатастроф «усе-таки залишаються теракти». Тим часом багато західних коментаторів теж схиляються до того, що версія теракту цілком імовірна. Один з провідних експертів британського журналу «Флайт інтернейшнл» Девід Ліармаунт підтвердив: дуже дивно, що в одній країні водночас два літаки звалилися нібито через аварії, що, на перший погляд, одна з одною не пов'язані.

Як повідомив ІТАР-ТАРС експерт, близький до розслідування обставин катастрофи авіалайнерів Ту-134 і Ту-154, пошкодження самописів двох пасажирських літаків, що розбилися 24 серпня під Ростовом і Тулою, не завадять цілком відновити записи всіх п'яти «чорних ящиків».

За словами експерта, запис на одному самописі, що фіксував інформацію з роботи бортових систем літака Ту-134, «поганий», але піддягає відновленню. Запис переговорів членів екіпажу цього літака тепер — у роботі. Фахівці також ведуть розшифровку записів трьох «чорних ящиків» Ту-154.

Згідно з останніми даними, на борту одного з літаків, що розбилися, був грьюмадянин України, мешканець Первомайська Луганської області. Вчора в Росії через катастрофи було оголошено жалобу.

Іракці прагнуть миру

Тисячі поміркованих шиїтів з усього Іраку прямують до міста Наджаф у спробі допомогти покласти край облозі однієї із своїх головних святинь — усипальниці Імама Алі. Мирну акцію очолив один із провідників шиїтів аятолла Алі Сістані, який нещодавно повернувся з Лондона, де перебував на лікуванні.

Повідомляється, що аятолла підготував план припинення військового протистояння у Наджафі, про деякі деталі якого розповів помічник духовного провідника Хамід аль-Хафаф. За його словами, головна ідея полягає у тому, щоб оголосити міста Наджаф і Куфу вільними від зброї, і всі війська повинні вийти з них. Контроль має перебрати на себе іракська поліція. Всі іноземні підрозділи повинні залишити ці міста, а іракський уряд — виплатити компенсації усім постраждалим унаслідок сутичок. Це загальна ініціатива, деталі якої можуть бути предметом переговорів. Італія уже висловила готовність вивести з Іраку свої війська, якщо відповідне прохання надійде від перехідного іракського уряду. Таку заяву виголосив міністр закордонних справ Італії Франко Фраттіні, якого цитує арабський телеканал Аль-Джазіра.

Тим часом учора послом України в Іраку було призначено Анатолія Олійника.

ІСТОРІЇ

Алсфельд і «Калинонька»

Знаєте, де це — Немішаєве? У невеликому німецькому містечку Алсфельд, що неподалік від Франкфурта-на-Майні, чи не кожен мешканець скаже: це за 50 кілометрів від Чорнобиля. Про селище в Бородянському районі Київської області тут знають завдяки фольклорному дитячому колективу «Калинонька», котрий щоліта приїжджає сюди на запрошення місцевої громади. Одна з регіональних газет писала після концерту немішаївських школярів: «Діти, котрі мешкають під Чорнобилем, замість того, щоб боятися радіації... співають!»

Десять років тому юні таланти «відкрив» співробітник місцевого притулку для пристарілих Герхард Пранц, котрий привозив до Немішаєва гуманітарну допомогу. Німецького гостя запросили на концерт «Калиноньки». Йому так сподобалися малі артисти, що він одразу організував їхню поїздку до Алсфельда. Відтоді «Калинонька» щоліта на місяць їде до цього містечка, де ансамбль чекають, забезпечуючи проживання і відпочинок.

Діти виступають з концертами у навколишніх селах — перед церковними громадами, у лікарнях, школах. Вони подружилися. Буває, що вже й батьки вирушають до своїх знайомців у Німеччину. Звичайно, організовувати такі поїздки клопітно з усіх боків, адже лише переїзд чималої групи — майже 30 дітей, керівників ансамблю, перекладача, кількох помічників обходиться щоразу в 10 тисяч євро. Крім того, слід забезпечити проживання в родинах, екскурсії, відпочинок. Але Герхард Пранц каже, що він так полюбив і далеке селище, і його мешканців, що така громадська робота його не обтяжує. І вже з літа починає збирати новий транспорт з гуманітарною допомогою Немішаєвому.

Дитячий фольклорний ансамбль, котрим керує подружжя Таїсія і Олексій Різники, перекинули місточок дружби між Немішаєвим і Алсфельдом. Громада цього містечка опікується вже не лише маленькими співаками та танцюристами, а й іншими мешканцями далекого селища. Вони відправили туди чотири транспорти з медичним устаткуванням і медикаментами, інвалідними візками для лікарні, іграшками для дитячого садка, одягом для соціально незахищених родин, постійно піклуються і надають допомогу хворим дітям, особливо з послабленим імунітетом. Упродовж двох останніх років громада оплачує відпочинок 25 дітей з незаможних родин на Азовському морі.

Нині діти з Немішаєва знову в Алсфельді. Герхард Пранц і його помічник у товаристві німецько-української дружби Рольф Вейграуф разом з іншими членами організували на честь «Калиноньки» свято: ювілейний концерт у приміщенні католицької церкви. На свято запросили бургомістра Алсфельда Герберта Дистельманна та Генерального консула України у Франкфурті-на-Майні Юрія Ярмілка. Обидва — люди надзвичайно зайняті, але в разі потреби завжди сприяють, щоб діти з Немішаєва без проблем приїхали до Німеччини. Юрій Анатолійович щоразу викроює час у своєму досить щільному робочому графіку, їде за півтори сотні кілометрів у сусіднє містечко, щоб побувати на концерті маленьких артистів. Він вважає їхню місію надзвичайно важливою. Адже вони приносять з собою часточку української культури.

Бургомістр Герберт Дистельманн теж сприяє тому, щоб українські діти в Алсфельді почувалися ще краще, ніж удома. На концерті ансамблю він ще й залюбки наспівував уже знайомі українські мелодії. А приклад бургомістра дорого важить: мабуть, тому кошик, куди відвідувачі клали потроху грошей на утримання маленьких артистів, був повний...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

ФОТОФАКТ

У Бангладеш учора відбувся загальний страйк, організований з ініціативи опозиційної партії Народна ліга. У столиці країни місті Дакка та інших найбільших містах не працювали промислові підприємства, було закрито банки і навчальні заклади. Страйк підтримали водії пасажирських автобусів і вантажівок. Простоював розташований на березі Бенгальської затоки порт Читтагонг, де було припинено завантаження і розвантаження суден.


Фото АП.

Тринадцята річниця



16 липня 1990 року Верховна Рада України прийняла Декларацію про державний суверенітет України. Декларація утверджувала сучасну назву держави — Україна, вводила до офіційного легітимного обігу категорію «національна держава», підкреслювала приналежність до «українського народу — єдиного джерела державної влади — громадян усіх національностей, констатувала верховенство Конституції та законів республіки на своїй території, розмежовувала владу на законодавчу, виконавчу та судову, гарантувала громадянам рівність перед законом, права та свободи, передбачені і Конституцією УРСР, і нормами міжнародного права, територіальне верховенство та недоторканність кордонів, економічну самостійність і захист усіх форм власності, економічну безпеку та національно-культурне відродження українського народу. Проголошуючи свій намір стати в майбутньому нейтральною державою, Україна заявила про своє право на власні збройні сили, внутрішні війська і органи державної безпеки, безпосередні та рівноправні відносини з іншими учасниками — суб'єктами міжнародного права, визнавала пріоритети загальнолюдських цінностей, норм міжнародного права над внутрішнім правовим полем.

Наступним кроком України на шляху до незалежності стало проголошення Верховною Радою України Акта про державну незалежність (24 серпня 1991 року). Верховна Рада, реалізуючи положення Декларації про державний суверенітет, урочисто проголосила незалежність України та створення самостійної Української держави — України. В одному пункті Акт проголошення незалежності України повторював положення Декларації про неподільність і недоторканність території України, а в іншому — фіксував істотні зрушення: Декларація утверджувала лише верховенство Конституції та законів УРСР на своїй території, а Акт наголошував, що на території України мають чинність винятково Конституція та закони України.

Перший всеукраїнський референдум, який відбувся 1 грудня 1991 року, відіграв вирішальну роль у становленні України як незалежної держави, підтвердив легітимність і надав найвищої юридичної сили прийнятому Верховною Радою Української РСР Акту проголошення незалежності України. Цей референдум довів реальну спроможність українського народу самостійно вирішувати найважливіші питання суспільного та державного життя.

На пропозицію Президента України Л. Кравчука 28 січня 1992 року сесія Верховної Ради України більшістю голосів прийняла постанову про Державний прапор України. У ній було визначено колір смуг, з яких складається прапор, та співвідношення ширини й довжини прапора.

У 1992 році на конституційному рівні було визначено принцип поділу влади, внаслідок чого парламент набув цивілізованого вигляду — із колективної інституції, наділеної формально необмеженою владою, почав набувати рис класичного законодавчого органу демократичної держави.

Після здобуття Україною незалежності політичний розвиток у країні дедалі більше утверджувався на шляху парламентської демократії, а боротьба різноманітних політичних сил набула політичних форм.

Головним надбанням України як незалежної держави та новою віхою в розвитку українського парламентаризму стало прийняття 28 червня 1996 року нової Конституції України. Вона є надзвичайно важливим політико-правовим документом довгострокової дії, фундаментом не лише сучасних, а й майбутніх перетворень у суспільстві, основою його консолідації. Конституція закріплює в Україні засади державної політики, спрямованої насамперед на забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя. Вона заклала серйозні підвалини для розвитку та зміцнення демократичної, соціальної та правової держави.

Сучасна законодавча діяльність Верховної Ради України як представницького органу, так само, як і інші напрями її діяльності, не може бути оцінена однозначно. Добре, що на конституційному рівні розширилося коло суспільних відносин, які регулюються на рівні закону. Тим паче що цими законами закладено основу для проведення реформ в економіці, політиці, соціальному житті країни. До того ж українське законодавство значною мірою приведено у відповідність до вимог міжнародного права, у тому числі з питань прав людини.

На шляху свого становлення Україні необхідна була людина, яка уособлювала б верховну владу в країні, була гарантом демократичного розвитку та створення правової держави і громадянського суспільства. У новітній історії України посаду Президента введено 1991 року, коли Верховна Рада ухвалила постанову «Про вибори Президента Української РСР». У чинній Конституції України (1996 рік) закріплено положення, згідно з яким «Президент України є главою держави і виступає від її імені. Президент України є гарантом суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина» (стаття 102).

Необхідною основою економіки будь-якої держави в світі є її грошова система. Тому становлення законодавства про Національний банк України та банківську систему, яке розпочалося з моменту прийняття Верховною Радою України Декларації про державний суверенітет України та Закону Української РСР «Про економічну самостійність Української РСР» було досить закономірним. Після прийняття Верховною Радою України (20 березня 1991 року) Закону України «Про банки та банківську діяльність» Український республіканський банк Держбанку СРСР оголошено власністю України і на його базі створено Національний банк України. На законодавчому рівні було проголошено, що Національний банк України є вищою кредитною та емісійною установою держави, підзвітний Верховній Раді України і проводить у республіці єдину державну грошово-кредитну та валютну політику, координує діяльність банківської системи загалом, організовує міжбанківські розрахунки, здійснює функції резервного банку.

XXI століття ознаменувалося визнанням цінності людини над суспільством, і Україна, як незалежна, демократична, європейська держава, підтвердила це створенням інституту Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, який було зафіксовано в Конституції (стаття 101). У ній закріплено, що ця посадова особа здійснюватиме парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини та громадянина.

Унаслідок прийняття Основного Закону організація державної влади в Україні істотно оновилася. Щодо подальшого розвитку та вдосконалення правового механізму взаємодії Верховної Ради України з Президентом України, Кабінетом Міністрів України, органами судової влади слід зазначити, що вирішення пов'язаних з цим питань може здійснюватися в рамках не парламентської, а конституційно-правової реформи. Після прийняття чинного Основного Закону України Верховна Рада України втратила попередній статус найвищого органу державної влади та набула статусу парламенту України з якісно новими ознаками. Сьогодні вона є єдиним загальнонаціональним виборним, представницьким, постійно діючим органом законодавчої влади в Україні.

Основний Закон України визначив дві системи влади на місцях: місцеві державні адміністрації, які є місцевими органами виконавчої влади, та місцеве самоврядування як публічну владу територіальних громад. Це різні за природою системи місцевої влади, насамперед за функціями та повноваженнями. Так, діяльність органів державного управління спрямовується на реалізацію державної політики на місцях, а органів місцевого самоврядування — на захист інтересів населення та реалізацію суспільних інтересів. Як закріплено в Конституції, «народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування» (стаття 5). Тобто є влада народу (публічна влада), яка має складовими державну владу (законодавча, судова, виконавча) і місцеву (місцеве самоврядування).

Отже, можна впевнено сказати, що законодавча та виконавча бази для діяльності держави були цілком закладені. Апарат держави запрацював і розпочав величезну кропітку роботу із стабілізації економіки країни. Україна отримала у спадок від Радянського Союзу уламок його народногосподарського комплексу. Він виробляв лише 20 відсотків продукції, що реалізувалася на внутрішньому ринку.

Суспільство створювало товари, в яких не мало потреби. А у військово-промисловому комплексі, котрий завантажував 40 відсотків виробничих потужностей, замкнутий цикл виробництва становив узагалі 3 відсотки.

Україна у складі СРСР мала згубний для неї платіжний баланс. Вона споживала лише дві третини виробленого нею ВВП.

І з цього гібриду належало створити національну ринкову економіку, до того ж на руїнах командно-адміністративної системи.

Але ми пройшли шлях від крайньої нижньої точки у 1993-му: падіння ВВП — на 23 відсотки, інфляція — понад 10 тисяч відсотків, і до нинішньої: зростання ВВП за останні три роки — на 20 відсотків, інфляція — на рівні лише 5 відсотків.

Рушійним важелем для поліпшення економіки були економічні програми уряду та Президента. За президентства Леоніда Макаровича Кравчука можна виділити такі: «Програма Кабінету Міністрів із виходу з кризи і стабілізації економіки» (березень 1992, КМ (Фокін), «Основи національної економічної політики» (квітень 1992, Державна дума (Черняк, Ємельянов), «План дій та заходи для поглиблення економічних реформ» (вересень 1992, КМ (Фокін), «Основи програми економічних реформ уряду України. Програма надзвичайних економічних заходів із стабілізації економіки України та термінових економічних перетворень» (грудень 1992, КМ (Л. Кучма, В. Пинзеник), «Про соціально-економічне становище в Україні та заходи щодо його стабілізації, соціального захисту населення, вдосконалення роботи Верховної Ради в умовах, які склалися» (лютий 1993, ВР), «План дій уряду з реалізації «Основ економічної політики на 1993 рік» (лютий 1993, КМ), «Програма діяльності уряду на вересень—грудень 1993 та 1994 роки» (вересень 1993, КМ (Л. Кучма), «Державна програма демонополізації економіки та концепція соціального захисту населення» (грудень 1993, КМ (Звягільський), «Програма макроекономічної стабілізації економіки України» (вересень 1994, КМ для МВФ).

Програм було прийнято чимало, та не всі вони давали бажані результати. Економіка котилася вниз, падав ВВП. Потрібен був економічний переворот, який скинув би стару пострадянську систему і повів нас до західної стабільності.

Наближалися вибори, на яких український народ більш ніж переконливо показав свій вибір в особі Леоніда Даниловича Кучми.

Майже три місяці новообраний Президент України вивчав стан справ. За його дорученням десятки науковців, господарників та експертів підготували за цей час об'ємний документ: «Про основні засади економічної та соціальної політики». 11 жовтня 1994 року Л. Кучма звернувся до парламенту з доповіддю «Шляхом радикальних економічних реформ», яка грунтувалася на ідеях цього документа.

Як Прем'єр-міністр, Л. Кучма не раз запитував у Верховній Раді, яке суспільство треба будувати в Україні? Провальний досвід перших років незалежності переконав його (як і багатьох інших), що дієслово «будувати» не властиве новій історичній реальності. Будували директивну економіку. Тепер слід було відкинути стереотипи формаційної теорії і дати простір ініціативі кожної працюючої в ринковому середовищі людини. Разом з тим завданням держави було, спираючись на об'єктивні закономірності ринку, здійснювати сильну економічну і соціальну політику.

Трансформацію суспільства Леонід Кучма тепер розглядав не як примітивну реставрацію капіталізму, а як утвердження соціально спрямованої ринкової політики. Переосмислення соціально-економічної перспективи політичною елітою України мало колосальне значення, тому що створювало передумови для посилення керованості економічними процесами з боку держави.

Ринкові реформи були неможливі без міцної грошової одиниці. Тому з осені 1994 року уряд почав готуватися до запровадження в обіг повноцінної національної банкноти — гривні. Однак ситуація для негайної грошової реформи залишалася несприятлива. Лібералізація економічного життя, яка почалася після запровадження 24 жовтня 1994 року Національним банком єдиного ринкового валютного курсу, призвела, як і 1992 року, до зростання цін. Поки ціни, а разом з ними й заробітні плати та соціальні виплати, не стабілізувалися, відмовитися від купоно-карбованця було неможливо. Кожен громадянин України став мільйонером. Проте знецінені мільйонні купюри швидко танули в гаманцях. У кампанії ваучерної приватизації, яку розпочав український уряд, майже кожен громадянин став власником «цінних паперів». Однак новоявлені мільйонери і капіталісти залишалися злидарями.

У 1996 році з'явилися нарешті перші ознаки економічної стабілізації: зміцнилася фінансово-банківська система, вдалося впоратися з інфляцією. 2 вересня того року в обіг була запроваджена гривня. Створено умови для припинення витоку вітчизняних капіталів за кордон. Країни з перехідною економікою могли використовувати два методи фінансової стабілізації — активний і пасивний. Активний метод полягав у жорсткому «прив'язуванні» своєї валюти до однієї з висколіквідних валют Заходу або «кошика валют». Така валютно-фінансова політика була ефективна за наявності сильної виконавчої влади та її надійної взаємодії із владою законодавчою. Використовуючи її, країни Балтії забезпечили високі темпи економічного зростання з мінімумом інфляції.

Україна, однак, використовувала для фінансової стабілізації пасивний метод, тобто політику гнучкого валютного курсу, який визначався взаємодією ринкових сил, вільних від адміністративних обмежень. Такий валютний режим збалансовував реальний попит на іноземну валюту з її пропозицією, компенсував внутрішню інфляцію, сприяв нагромадженню валютних резервів Нацбанку і підвищував конкурентоспроможність товарів вітчизняного виробництва.

Позитивні якості вільного валютного режиму на цьому, власне, й закінчилися. І уряд, і всі громадяни нерідко ставали іграшками у сліпій грі цін світового ринку. Зокрема, здійснений у серпні 1998 року російським урядом дефолт (відмова виплачувати фінансові зобов'язання) показав колосальну залежність української економіки від стану справ у Росії. За короткий період гривня знецінилася вдвоє. Відповідно піднялися ціни, у тому числі на товари народного споживання. За стабільного рівня зарплат і соціальних виплат це призвело до істотного падіння рівня життя. З другого боку, знецінення гривні зробило її більш відповідною реальній купівельній спроможності. Це дало змогу покінчити з натуральним обміном (бартером) у внутрішній торгівлі. Ринкові реформи здійснювалися за обмеженої законодавчої бази, переважно за допомогою президентських указів. Проте вони здійснювалися, і перед Україною вперше відкрився шанс дістати позику. Раніше ніхто їй не давав грошей під системні перетворення. Україна залишалася єдиною з країн СНД, яка не отримувала кредитів МВФ.

Після падіння тоталітаризму економіка залишалася державною. Тому демократична держава не могла позбутися властивих для її тоталітарної попередниці патерналістських функцій. Разом з тим у неї не було можливості здійснювати ці функції добре. Саме вичерпання такої можливості обумовило у 80-х роках спочатку катастрофічне загострення системної кризи, а потім і крах тоталітарного режиму. Тому головним напрямом трансформації суспільства було реформування відносин власності.

За 1991 — 1993 роки у приватну (в тому числі кооперативну) власність перейшло 3,6 тисячі підприємств, переважно дрібних. Результати приватизації виявилися набагато гіршими, ніж під час запровадження нової економічної політики у 1921 — 1923 роках. За сім десятиліть відбулася не одна зміна поколінь. Навичками приватного підприємництва і капіталом для викупу об'єктів приватизації володіли лише малочисельні кооператори або ділки «тіньової економіки», що існувала і в радянські часи.

Стратегія широкої приватизації вперше була викладена в поданому до Верховної Ради документі «Про основні засади економічної та соціальної політики» (жовтень 1994 року). Головним у новій економічній політиці ставав принцип керованого формування за участю держави сучасних ринкових механізмів. Це давало змогу здійснювати демонтаж адміністративних важелів управління.

Підприємницька діяльність підривалася нестабільним податковим законодавством і постійно зростаючим пресом податків на тих, хто не міг їх уникнути. З одного боку, було встановлено найвищу в світі ставку прибуткового податку з фізичних осіб. З другого — у 1996 році майже 11 тисяч підприємницьких структур у галузях, де оберталися колосальні кошти (нафта, газ, електроенергія, метал, хімія, цукор і спирт), взагалі не платили податків. Прийняті парламентом закони звільняли їх від оподаткування, якщо вони мали статус спільних підприємств або працювали на давальницькій сировині. У другій половині 90-х років була створена сучасна податкова служба. Вона спромоглася істотно збільшити надходження до бюджету, незважаючи на зменшення максимальної ставки прибуткового податку з фізичних осіб з 90 до 40 відсотків. Було істотно послаблено податковий прес на підприємства малого бізнесу, знижено податкове навантаження на фонд заробітної плати.

На початок 2000 року форму власності змінили понад 65 тисяч підприємств та організацій. Понад 70 відсотків загального обсягу промислової продукції вироблялося на недержавних підприємствах. Ці показники досить істотні, хоч поступаються іншим посткомуністичним країнам. Не можна забувати про постійну боротьбу навколо ринкових реформ між виконавчою і законодавчою владами. Верховна Рада трьох скликань ставилася до реформ переважно з упередженням і влаштовувала приватизаційним процесам справжню обструкцію. Жодна з програм приватизації не була нею затверджена. Відносини власності й досі не захищені законодавством належним чином, унаслідок чого в Україну не надходять у достатніх кількостях іноземні інвестиції.

Україна має найвищий серед європейських країн показник землезабезпеченості: понад півгектара орної землі в розрахунку на душу населення. Природні умови для сільського господарства —

незалежності України

чудові. Українець — хлібороб за покликанням. Не випадково, тікаючи від аграрного перенаселення, українські селяни не влаштовувалися в найближчому місті, а їхали світ за очі на вільні орні землі, іноді аж до берегів Тихого океану.

Однак 1990 року 3,5 мільйона колгоспників і понад мільйон працівників радгоспів та інших сільгосппідприємств України не справлялися з постачанням міста продуктами харчування. Значно менша щодо всього населення чисельність працюючих на землі у високорозвинених країнах забезпечувала будь-який попит. У чому тут справа? Вичерпну відповідь завжди давали колгоспні базари. Селяни, коли вони працювали на величезних земельних масивах колгоспів і радгоспів, використовуючи водночас машинну техніку, не могли нагодувати місто. Ці самі селяни, працюючи без машин у вільний від основної роботи час на кількох сотках присадибної ділянки, були спроможні заповнити базари всім, чого потребував споживач. Відповідь полягала в тому, що земля повинна мати господаря, а не працюючого з-під палки наймапця. Розуміння того, що колгоспно-радгоспний лад не має майбутнього, прийшло до багатьох представників української політичної еліти досить рано. Восени 1991 року уряд запропонував Верховній Раді план перетворень. Передбачалося, що за 1992 рік колгоспи мають бути перетворені на асоціації або господарські товариства. Декларувалося право кожного колгоспника на вихід з колгоспу і створення власного господарства.

На зламі 1991 — 1992 років було зроблено нібито великі кроки в напрямі реформування аграрних відносин: Верховна Рада прийняла закони «Про селянське (фермерське) господарство» і «Про форми власності на землю». Проголошувалося, що поряд із державною можуть існувати колективна і приватна форми власності на землю, до того ж усі вони є рівноправними. Тобто законодавчо спростовувався один з найголовніших постулатів комуністичної доктрини — про необхідність націоналізації всієї землі.

У другому з названих законів запроваджувалося поняття колективної власності на землю. Було зрозуміло, що Верховна Рада хоче надати право власності колгоспам, якого вони не мали в радянські часи. Проте такої форми власності об'єктивно не існувало (акціонерна власність є однією з форм приватної). Як колгоспники могли б реалізувати право колективної власності: чи кожний з них окремо, чи загальними зборами колгоспу більшістю голосів, чи делегуванням цього права правлінню або голові? У кожному з названих варіантів колективний або індивідуальний землекористувач фактично одержував право приватної власності. Категорія колективної власності на землю була такою ж абстракцією, як категорія суспільної власності з міфічного арсеналу політекономії соціалізму. Вона свідчила, що парламентарії перебували ще в полоні ідеологічних стереотипів радянського минулого.

Практично одночасно Верховна Рада прийняла Закон «Про колективне сільськогосподарське підприємство». На цій законодавчій базі на кінець 1994 року виникло 6,5 тисячі КСП з правом власності їх членів на частку майна (паю), а також понад тисяча селянських спілок та кооперативів. Проте відносини між державою та КСП і всередині КСП залишалися переформованими. З паювання виключали землю — основний засіб виробництва. Фактично колективним сільськогосподарським підприємством просто назвали ті самі колгоспи і радгоспи.

Перетворенням у сільському господарстві поклав початок прийнятий у листопаді 1994 року президентський Указ «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва». Передбачалося розв'язання трьох головних проблем: приватизації, оцінки і ринку землі.

Уперше за 12 років розпочалася реалізація концепції України як транзитної держави. Маю на увазі, насамперед, будівництво європейських автобанів, що означає тисячі нових робочих місць у країні. Запустили швидкісні потяги, що з'єднали столицю з найбільшими містами України. Відновили авіасполучення всередині країни.

Дуже важливо, що позитивні зрушення відчуваються і в високотехнологічних галузях, зокрема — прискорення прогресивних структурних змін. Це виявляється у швидкому зростанні обсягів обробної промисловості та машинобудування. Маємо констатувати, що наша економіка розвивається переважно не за рахунок сировинного чинника. Це дає підстави сподіватися на подолання негативних процесів кризового періоду.

Досить тривожним до недавнього часу залишалося питання «тіньової економіки», яку частково вдалося подолати лише запровадженням Указом Президента від 27 грудня 2002 року державної монополії у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів — дало миттєвий конкретний результат, який просто вражає.

Із введенням голографічної акцизної марки протягом місяця бюджетні надходження з виготовлення та імпорту лише алкогольних напоїв та тютюнових виробів збільшилися на 80 мільйонів гривень, а протягом року ця цифра зросла до одного мільярда гривень, і це тільки початок.

Якщо ж узяти до уваги, що завдяки указу з «тіні» буде виведено значну частину ринку алкогольних напоїв та тютюнових виробів, потенційне збільшення надходжень до бюджету сягатиме кількох мільярдів гривень на рік.

Важливий внесок у розвиток незалежної української економіки зробив і не перестає робити й далі теперішній КМ на чолі з Віктором Януковичем. Чого коштує розроблена програма діяльності Кабінету Міністрів України «Відкритість, дієвість, результативність» відповідно до положень послання Президента України до Верховної Ради України «Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного і соціального розвитку України на 2002 — 2011 роки».

Аналіз наданих Кабінетом Міністрів України матеріалів свідчить про те, що уряд України, незважаючи на складність ситуації, здійснив конкретні дії, що сприяли як створенню передумов для прискорення економічного зростання, так і його реальному зростанню, реальним зрушенням на краще в усіх сферах суспільного життя.

Програма діяльності Кабінету Міністрів України розроблена відповідно до Конституції України та положень послання Президента України до Верховної Ради України «Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного і соціального розвитку України на 2002—2011 роки».

Мета урядової політики — підвищення якості життя населення, забезпечення прав і свобод громадян, створення можливостей для вільного розвитку особистості на основі сталого економічного зростання. Дії уряду спрямовано на створення умов для наближення до європейських стандартів в усіх сферах суспільного життя та майбутнього членства України в Європейському союзі. Основою політичної стабільності в державі та гарантією дієздатності уряду є взаємодія законодавчої та виконавчої гілок влади.

Протягом останніх трьох років досягнуто незаперечних позитивних зрушень в економічному та соціальному розвитку країни. Валовий внутрішній продукт за 2000—2002 роки збільшився на 20,9 відсотка, промислове виробництво — більш як на третину, продукція сільського господарства — майже на чверть.



Фото Валерія СОЛОВЙОВА (УНІАН).

24 серпня 2004 року під час параду на Хрещатику.

Випереджальними темпами порівняно з валовим внутрішнім продуктом збільшувалися реальні доходи населення. Зростання ВВП відбувалося за низького рівня інфляції та в умовах пожвавлення інвестиційних процесів. Забезпечено стабільний курс гривні, позитивне сальдо платіжного балансу, розширення кредитування реального сектору економіки, накопичення валютних резервів, виконання зобов'язань із сплати зовнішнього боргу. Проте досягнута макроекономічна стабілізація поки що не стала надійним чинником підвищення добробуту громадян та якості життя, розв'язання найболючіших проблем у соціальній сфері.

Конструктивна співпраця між Верховною Радою та Кабінетом Міністрів сприяє забезпеченню результативності реалізації заходів, визначених у програмі.

З 2000 до 2003 року середньорічна заробітна плата в Україні зросла із 230 до 462 гривень. Нині вона перевищує 500 гривень, у тому числі в промисловості — до 654, на транспорті — 772. На багатьох підприємствах середньомісячний рівень оплати праці перевищує 1000 гривень. Це добре. Але зроблене має розглядатися лише як перші кроки. Наше завдання — протягом найближчих років створити об'єктивні передумови підвищення заробітної плати щонайменше до 300 євро на місяць. Потребує максимальної уваги і проблема зайнятості. І в цьому питанні маємо позитивні зрушення. За чотири роки економічного зростання рівень безробіття знизився на 27,8 відсотка. Відчутно поліпшилася структура зайнятості.

На порядок денний сьогодні виносяться і проблеми докорінної перебудови житлової політики — невідкладне проведення житлово-комунальної реформи і формування ефективного конкурентного середовища у цій сфері, забезпечення всього комплексу умов, відчутне розширення житлового будівництва, у тому числі за рахунок іпотечного кредитування. Водночас потрібно розширювати практику державної підтримки кредитування житлового будівництва, насамперед для молоді та військовослужбовців.

Жорстка політика подолання економічної кризи, яка раніше домінувала, не могла безпосередньо пов'язуватися з відповідними завданнями. Перехід економіки до фази зростання створює об'єктивні передумови для внесення істотних коректив і до цієї сфери суспільного розвитку. Йдеться не лише про істотне посилення соціальної спрямованості курсу реформ, а й про її перетворення на важливий інструмент прискорення економічного зростання, зміцнення злагоди і порозуміння в суспільстві. Той факт, що зростання продукції машинобудування більш як удвічі забезпечувалося насамперед за рахунок нарощування випуску наукоємних галузей, є переконливим доказом того, що науково-технічний комплекс нашої держави є не лише дієздатним, а й достатньою мірою конкурентоспроможним. Ідеться про потенціал не лише внутрішнього оновлення діючих виробничих потужностей (а їх зношеність перевищує 60 відсотків), а й, що особливо важливо, — про задоволення відповідних потреб зовнішнього ринку. Постіндустріальні країни такого сегмента економіки не мають. Вони його значною мірою ліквідували. Їхня спеціалізація —постіндустріальна продукція. Однак країнам периферійної зони (а це понад чотири п'ятих всього населення земної кулі), у тому числі й країнам СНД, потрібна передусім продукція індустріального модернізму. Наш машинобудівний комплекс здатний працювати на те, щоб максимально заповнити відповідну нішу. Лише минулого року український експорт продукції машинобудування зріс на 38,3 відсотка. Зростає його частка і в торгівлі з країнами СНД. Україна поступово перетворюється на центр машинобудування на теренах певного простору. Цю тенденцію потрібно стимулювати відповідною державною політикою. Винятково важливу роль відіграли укази Президента та відповідні закони 1998—1999 років щодо стимулювання металургії, сільського машинобудування, судно- та літакобудування, легкої та харчової промисловості, танкобудування та інші. Якщо у 1999 році доходи зведеного бюджету, Пенсійного фонду та фондів державного соціального страхування становили 34,6 відсотка ВВП, то за наслідками минулого року — 40,5 відсотка.

За наявними прогнозами, надходження прямих іноземних інвестицій в Україну до 2015 року має зрости порівняно з 2003 роком в 4—5 разів і становити 1,5—2,0 мільярда доларів за рік. Минулого року приріст іноземних інвестицій становив майже 1,2 мільярда доларів. Тож ідеться про цілком реальну перспективу.

Сьогодні макроекономічна стабільність в Україні є однією з найвищих не лише на пострадянському просторі, а й серед усіх інших країн з перехідною економікою. Протягом останніх років рівень «тінізації» української економіки знизився з 45 відсотків у 1997 році до 34—35 відсотків — у минулому. Звісно, що йдеться про орієнтовні експертні оцінки. Водночас їх рівень залишається ще занадто високий. Він перевищує критично допустиму межу. До ключових у механізмі вдосконалення відносин власності зараховую проблему логічного завершення земельної реформи, здійснення на цій основі докорінної перебудови економічних та фінансово-кредитних відносин на селі. Неймовірними зусиллями вдалося не лише зруйнувати підвалини тоталітарної системи, покласти край однопартійній системі та ідеологічному монополізму, а й закріпити основні компоненти демократичного устрою: вільні вибори, розподіл між трьома гілками влади, багатопартійність і парламентаризм, свободу слова, ідейний та політичний плюралізм, незалежні засоби масової інформації, регіональне та місцеве самоврядування. Все це не прийшло само собою. Це добре знають і нинішні «опоненти». Проте це поки що лише інституційні атрибути демократії, які потрібно наповнити конструктивним змістом.

У міжнародній політиці Україна, незважаючи на те що вона є молодою державою, добилася чималих результатів і кожного року підтверджує довіру і повагу до себе.

З січня 1992 року Верховна Рада бере участь у роботі Парламентської асамблеї ОБСЄ, в центрі уваги якої — питання зміцнення безпеки та стабільності в Європі. Протягом 1994—2001 років представники України брали активну участь у роботі щорічних сесій і засідань генеральних комітетів асамблеї. Після набуття статусу повноважного члена Парламентської асамблеї Ради Європи (жовтень 1995 року) делегація Верховної Ради України постійно співпрацює на щорічних сесіях асамблеї та бере участь у засіданнях її комітетів. За цей час члени делегації не раз виступали з трибуни асамблеї з широкого кола політичних, соціально-економічних і гуманітарних питань.

Перша сесія Генеральної асамблеї ПА Чорноморського економічного співробітництва, в якій взяли участь голови та делегації дев'яти парламентів — засновників асамблеї, відбулася в червні 1993 року в Києві. Відтоді постійна делегація Верховної Ради України бере участь у генеральних асамблеях ПАЧЕС, одній із тих міжнародних організацій, де Україна відіграє важливу роль.

З червня 1996 року Україна представлена в роботі Центральноєвропейської ініціативи як повноправний член цього об'єднання. Важливим аспектом міжпарламентської співпраці в цьому напрямі стала, зокрема, участь представницької делегації Верховної Ради України в Конференції керівників парламентів держав—членів ініціативи (1997 рік).

Співробітництво Верховної Ради України з Міжпарламентським союзом обмежувалося епізодичною участю представників Верховної Ради України у щорічних сесіях Союзу через невирішення питання формалізації членства вищого законодавчого органу України в цій найбільшій міжпарламентській організації.

Членами Європейської міжпарламентської асамблеї православ'я (ЄМАП) є парламентські делегації перелічених нижче держав: Вірменії, Болгарії, Грузії, Югославії, Греції, Естонії, Кіпру, Латвії, Білорусі, Чорногорії, Молдови, України, Румунії, Росії, Фінляндії. Спостерігачами є делегації Албанії, Казахстану, Польщі, Словаччини, Чехії. Верховний орган асамблеї — пленум парламентських делегацій держав-членів. ЄМАП засідає раз на рік (у червні), в країні та місті, визначених асамблеєю. Кожна держава-член має на пленумі один голос, який висловлюється керівником парламентської делегації, і цей керівник, по суті, висловлює відповідальну думку своєї країни з кожного обговорюваного питання. В Україні в січні 1999 року відбувалася міжнародна конференція ЄМАП (Одеса), де було підкреслено прагнення України брати активну участь у створенні нової моделі міждержавних відносин, що грунтуються на принципах християнства, закріплених у статуті ЄМАП.

Одним із пріоритетів у комплексі двосторонніх міждержавних відносин є розвиток співпраці з країнами—сусідами України. Свідченням цього є постанова Верховної Ради України (березень 1999 року) про вступ України до Міжпарламентської асамблеї Співдружності Незалежних Держав.

Парламент України підтримує регулярні контакти з об'єднанням 16 держав—членів НАТО — Північноатлантичною асамблеєю. Однією з форм взаємозв'язків Альянс—Україна є організація та проведення за участю українських парламентаріїв тематичних семінарів та інших заходів.

Верховна Рада України також підтримує зв'язки з Парламентською асамблеєю Західноєвропейського союзу: українські законодавці беруть участь як спостерігачі в сесіях цієї інституції, де аргументовано виступають за надання Україні статусу асоційованого партнера ЗЄС.

Співробітництво Верховної Ради України регулярно здійснюється і з міжпарламентськими об'єднаннями, до яких Україна не входить як офіційний член.

Нині є всі підстави стверджувати, що загалом міжнародна діяльність Верховної Ради протягом останніх років значною мірою спричинилася до визнання України як рівноправного члена світового співтовариства.

Важливим визначальним кроком стало підписання у травні 1997 року в Києві Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією.

А загалом серед здобутків за ці роки можна виокремити те, що люди стали вільнішими у своїй поведінці, у правах на отримання інформації. І взагалі, життя стало менш регламентованим. Нарешті сформовано покоління людей, котрі вважають незалежну державу своєю. Україна як незалежна держава відбулася, вона вписана у світі.

Ігор ШАРОВ,
керівник фракції політичної партії «Трудова Україна» у Верховній Раді України.

СУСПІЛЬСТВО

На розваги — до «Білочки»

«Білочка» стає своєрідною візиткою дитячого спортивного оздоровлення на Закарпатті. Відпочинок для дітей дає добрі результати тоді, коли поєднується з цікавими освітніми і спортивними заходами. Тому, як повідомила заступник начальника управління по туризму та курортах обласної держадміністрації Наталія Шабан, цей оздоровчий заклад у Мукачівському районі — один з небагатьох, що може похвалитися не лише мальовничими гірськими краєвидами, чудовими долинами річки Визнеці, а й сучасними умовами для проживання та відпочинку. Мені пощастило побувати в «Білочці» саме тоді, коли діти відпочили, набралися сил, здоров'я, вражень і зовсім не хотіли від'їжджати до рідних домівок. Таке, погодьтеся, буває нечасто.

Чим же дітям так сподобалася «Білочка»?

— Козацькими забавами, — жваво розповідає Костя Пулос. Він живе з батьками в Чикаго, а влітку приїжджає гостювати в Україну. Тут відпочиває вдруге і вже проситься приїхати наступного року. До речі, в «Козацьких забавах» він був найсмішнішим козаком Голотою. Львів'янці Алісі Бариновій та москвичці Насті Соколовій «Білочка» теж подарувала незабутні враження: у конкурсах вони здобули найвищі титули — міс і віце-міс табору.

В основному тут відпочивають дитячі групи з навколишніх міст, а також зі Львова та Києва. Чимало є дітей з угорських сімей. Останнім часом почастішали гості з Росії, Чехії і навіть США.

— Найкращий відпочинок для дітей, коли вони зайняті цікавими справами, — каже вихователька Лариса Колнишева. — Тому в оздоровчій програмі є все: конкурси, концерти, спортивні змагання, прогулянки в гори, екскурсії. Вони сприяють не лише фізичному та естетичному розвитку, а й становленню характеру, випробуванню свого «я». Краще досягати цього в змаганні: діти добре почуваються в команді, вчаться перемагати.

У кухарів своє завдання: готувати страви, які найбільше подобаються дітям.

— Добрий апетит у дітей — для мене перша ознака того, що весь наш колектив працює добре, — оцінює оздоровчий процес директор комплексу Михайло Шебела. — Я дуже радію, коли вони просять «добавки», особливо після спортивних тренувань.

Можна вважати, дітям пощастило в тому, що керівники «Білочки» — чоловіки, які з ранніх літ дружили зі спортом, особливо з футболом. Не втратили спортивного азарту й досі. Тому з великим бажанням передають його дітям, створюють для цього умови. Є чимало спортивних майданчиків. Для плавання споруджено просторий басейн, в який закачується вода з річки, що протікає поряд.

Минулого року відремонтували спальний корпус: розширили кімнати, встановили нове сантехнічне обладнання, створили сучасні інтер'єри. Тепер добудовують ще одне приміщення, в якому будуть з усіма вигодами спортивний і конференц-зали. Тож нині важко уявити, що ще кілька років тому на цьому місці була напівзруйнована колишня база відпочинку місцевого заводу. У дбайливих руках нових господарів усе по-іншому.

— У наших планах - «Білочка» має працювати повний рік, — продовжує розмову Михайло Михайлович. — Улітку прийматимемо дітей, в інші пори року — туристів, спорт-сменів, ділових людей — усіх, хто бажає відпочинок поєднувати з оздоровленням, спортом або освітніми семінарами.



Природа тут чудова будь-якої пори року. Взимку вистачає місця для катання на санях, бігових і гірських лижах. Для розвитку гірських видів спорту плановано спорудити підйомник.

— Траса проляже по північному схилу найближчої гори, тому на лижні не танутиме сніг, як це буває проти сонця, — по-господарськи розмірковує директор «Білочки». — Поряд річка, за потреби робитимемо штучний сніг, а це вже гарантія того, що протягом усього сезону буде надійна лижня.

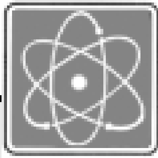
Тож усе відбувається, як у тій приказці: добрі господарі сани готують улітку.

Олена **ОНИЩЕНКО.**

Мукачівський район Закарпатської області.

На знімку: тут здружилися діти п'яти країн — України, Чехії, Угорщини, Росії та США.

НАУКА



Будь-яка формула, занесена до книги, зменшує кількість її покупців удвічі.
Стівен Хокінг, британський фізик.

Чи можна побачити політ кулі?

ЗБРОЯ

На Вінницькому науково-виробничому підприємстві МВС України «Форт» запроваджено нові технології виготовлення стрілецької вогнепальної зброї. За їх розробку авторський колектив науковців і практиків торік удостоєно Державної премії у галузі науки і техніки.

Роботу вінницьких зброярів було представлено в розділі «закритих» тем. Окремі її елементи становлять державну таємницю. Тому Євген Боковий, головний інженер підприємства, один із дев'яти лауреатів, не вдаючись до подробиць, пояснив, що робота, над якою працювали багато років, охоплює одразу кілька напрямів. Найголовніший із них стосується розробки високих технологій у виготовленні стрілецької вогнепальної зброї. Йдеться, зокрема, про програмне забезпечення її балістичного проектування. А нова комп'ютерна методика реєстрації об'єктів дає можливість розгледіти їх навіть за швидкості руху до 2500 м/сек. Метод хіміко-термічної обробки деталей високо оцінили силовики, які користувалися пістолетом «Форт» у складних кліматичних умовах.

■ ■ ■

НВО «Форт» виготовляє 18 моделей пістолетів аналогічної марки власної розробки, помпові рушниці і 46 видів спецзасобів для силових структур. Колектив удостоєно нагороди за участь у Міжнародній виставці зброї в Абу-Дабі 2002 року. «Форт» виготовляє іменну вогнепальну зброю — відзнаку Президента. На підприємстві створено єдину в Україні експериментальну лабораторію для випробувань пневматичної зброї.

■

«Зарядка» для ока відеокамери

Ніяк не міг зрозуміти, чому Євген Боковий раптом почав говорити про... зарядку для ока. Мовляв, якщо людина потренує його за схемою: чорне—біле, чорне—біле, то якоїсь миті зможе побачити навіть те, чого раніше не вдавалося розгледіти. Як з'ясувалося далі, саме за таким принципом дослідники спробували перевірити «око» відеокамери. Їм потрібно було розгледіти політ кулі.

Вивели зображення на комп'ютер. Через відповідні проміжки часу, за якість частки секунди, влаштували світлові спалахи: темне—світле, темне—світле. І, врешті-решт, як каже співрозмовник, змусили камеру побачити те, що хотіли побачити. Для чого все це потрібно?

— Вивчення характеристик польоту кулі, — каже Є. Боковий, — з'ясування того, як вона вилітає зі ствола, які робить оберти після вильоту, як летить далі — все це дуже важливо для визначення насамперед точності ураження цілі, а також сили самого удару.

Випущена з пістолета куля, пояснив головний інженер, летить зі швидкістю 315 м/сек. Створене вінничанами балістичне обладнання і комп'ютерні відеосистеми для визначення швидкоплинних процесів і реєстрації динамічних об'єктів дають можливість зафіксувати їх рух на швидкості від 50 до 2500 м/сек. Під час проведених експериментів дослідники, як на долоні, побачили позитивні й негативні сторони окремих елементів зброї. Набоїв, до речі, також. Звичайно, дійшли відповідних висновків. Внесли корективи у конструкцію зброї.



Випробування у... морській ропі

Найдосконаліша конструкція пістолета, з'ясовується, може давати збій, якщо виробнику не вдасться надійно обробити металеві частини зброї. Адже вони діють в умовах постійного контактного тертя.

Зброярі запропонували і свій метод обробки поверхні деталей. Результат перевірили спочатку в лабораторії, а тоді запропонували силовикам апробувати його на практиці у складних кліматичних умовах. На Чорному морі проводили навчання. Одного з учасників озброїли пістолетом «Форт», поверхня якого, на його здивування, не сяяла звичним блиском. На відміну від давно відомого методу хромування чи нікелювання поверхні, нова технологія обробки дає інший відтінок...

Повернувшись з навчань, офіцер щиро зізнався, що не скористався зброєю у дії. Але дещо все-таки зробив: перед поверненням додому просто опустив пістолет у... морську ропу.

Згадуючи той епізод, Є. Боковий каже, що спершу в нього, як то кажуть, ледь серце не зупинилося від відчаю: рукоятка пістолета була всуціль покрита сіллю. Отож експеримент провалився?.. Але варто було з допомогою монетки сколупнути наліт, як під ним стало видно нітрохи не ушкоджену корозією металеву поверхню. До речі, обидві згадані технології уже взяли на озброєння цивільні установи.

До активу вінницьких зброярів варто записати ще одну розробку — ствола до пістолетів. Раніше їх у нас не виготовляли. Закуповували в сусідів, здебільшого у Росії або Чехії. Щоправда, були намагання заповнити нішу. Однак у тих, хто за це брався, каже співрозмовник, нічого не вийшло. Вінничани, на думку фахівців, довели цю непросту деталь зброї до досконалості. Досить сказати, що стволи до пістолетів «Форт» дають можливість проводити 25 тисяч пострілів, що удвічі більше, ніж їх можна зробити з деяких інших видів короткоствольної зброї.

Звичайно, самотужки осилити такий пласт проблем, каже Є. Боковий, їм не вдалося б. Багато допомогли науковці і практики з деяких науково-дослідних інститутів НАН, зокрема, інститутів зварювання імені Є. Патона, проблем міцності металів, надтвердих металів, лиття, металознавства. Тісно співпрацювали з ученими Київського політехнічного й Вінницького технічного університетів... Зате тепер за своїми технічними характеристиками вітчизняний пістолет «Форт» не поступається кращим світовим зразкам зброї.

Віктор **СКРИПНИК.**

Вінниця.

Колаж Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

ПЕРСПЕКТИВА

Танення льодовиків — до землетрусу

Танення льодовиків на півдні штату Аляска, спричинене глобальним потеплінням клімату, істотно збільшує імовірність сильних землетрусів у цьому районі планети. Такого висновку дійшли американські учені. За останні сто років льодовики на Алясці зменшилися у розмірах принаймні на 10 відсотків. Це, у свою чергу, послаблює тиск на тектонічні плити, через що вони вільніше зміщуються в різних напрямках, а це призводить до коливання земної поверхні. Учені також нагадали: підводні землетруси в районі Аляски можуть спричинити велетенські океанські хвилі — цунамі, здатні докотитися до Гавайських островів.

ПРОРИВ

Достатньо однієї пігулки...

Ще один крок у боротьбі з наркозалежністю

Харківські науковці розробляють новий препарат для лікування наркозалежності. В інституті неврології, психіатрії та наркології, за словами медиків, винайшли фармацевтичний засіб, котрий блокує дію опіатів, наркотиків на основі опіумного маку. Однієї ін'єкції нових ліків, розповідають учені, достатньо для того, щоб хворий не відчував ефекту від прийому наркотиків цілий місяць. У наркомана, щоправда, особлива логіка, якщо він перестане одержувати задоволення від одного наркотику — просто перейде на інший, який не блокує. А тому самими лише медикаментами від наркозалежності не вилікувати. Утім, лікарі впевнені, що новий засіб, якщо його почнуть випускати серійно, спроможний допомогти багато кому. Термін дії у таблеток, що ними лікують нині, короткий — тільки одна доба. Запропонований препарат блокує ефект від наркотиків на тридцять днів. Автор проекту професор Ігор Лінський каже, що прийнятий на тлі цих ліків наркотик (героїн, морфін чи розповсюджена в нашій країні витяжка з макової соломки) просто не діятиме, поки ті місця в мозку, з якими зв'язується наркотик, уже зайняті цим медикаментом. Наркотичної дії він не має, а є антидотом.

Триста тисяч гривень, — кажуть у Харківському інституті неврології, психіатрії і наркології, — і виробництво ліків можна починати вже через кілька місяців. Росіяни гроші вже знайшли, і тепер харківські науковці працюють на фармацевтів Російської Федерації.

Микола **КОСИЙ.**

Нехаївський розкол



Нехаївка ось уже другий рік — «гаряча точка» Коропського району. Майже щомісяця сюди навідуються різноманітні комісії, перевіряльники, але так і не можуть залагодити сільський спір: напруження триває й до сьогодні

Хоча приватна агрофірма «Прогрес» входить до п'ятірки кращих сільських господарств району, все ж після реорганізації, скорочення адмінперсоналу має пайовиків, які залишилися, як мовиться, «за бортом». Останні й вирішили об'єднатися, щоб утворити власне господарство і у такий спосіб заробляти на хліб насущний. Що ж, подобається це комусь чи ні, але таке право згідно з чинним законодавством селяни мають. До того ж їх згуртувалося не п'ятеро, не 10, а 312 осіб. Одна біда: право-то вони мають, але ні майна, ні землі у них і досі спільного нема! Почалися їхні митарства з березня 2003 року і фактично не припиняються донині.

— У ПАФ «Прогрес» не було врегульовано майнові відносини, не видано майнові сертифікати нового зразка, — розповідає директор недавно зареєстрованого приватного підприємства «Лебедин» Галина Кошеленко, до якої торік звернулося 312 пайовиків із заявами про те, щоб вона орендувала їхнє майно. — Нині після неодноразових наших звернень майнові сертифікати нового зразка люди отримали. Тепер треба, щоб комісія з врегулювання майнових відносин виділила це майно у натурі. Вона засідала, та нічого не вирішила. Скільки можна з нас знущатися!

За підрахунками одного з ініціаторів «розколу» Валентини Дрозд, з приводу зазначених вище проблем ініціативна група їздила 12 разів до Чернігова, але і досі віз не зрушив з місця.

— Наша частка у майні становить 435168 гривень, — каже колишній бухгалтер. — Тепер, коли дійшла черга до виділення майна згідно з структурою пайового фонду, нам кажуть: «А ми віддамо вам те, що захочемо».

«Лебединці» бомбардують Генеральну прокуратуру України, інші інстанції зверненнями, мовляв, доки їхнє майно поділять, то від нього нічого не залишиться. «За 2002—2003 роки повністю ліквідовано свиноферму, де утримувалось понад 3000 голів свиней, розбазарюється приміщення ферми в селі Лебедин. Шифер продають по 5 грн. за лист, дошки йдуть на виготовлення трун для померлих і продаються по 50 грн. за одну, а решта дерев'яних конструкцій йде на дрова», — пишуть у своїй заяві до Генеральної прокуратури обурені співласники майна.

Керівник ПАФ «Прогрес» Петро Капиця, з яким зустрілись у Коропі, не бачить жодної драми у вищезгаданому і вважає, що процес розподілу майна після дотримання усіх законодавчих процедур вступив у завершальну стадію:

— Після жнив проведемо загальні збори, і бажаючі отримають своє майно. Це буде за два—три тижні. Зазначу, що комісія з врегулювання майнових відносин засідає півтора року. Та від членів комісії — жодного конструктиву. Лише галас.

Хочеться дуже вірити у слова керівника щодо процедури завершення спору. Проте його опоненти показали документ, з якого випливає, що подібне обіцяли і минулого року. А на ділі... 312 претендентів на майно мають замість очікуваного кипи відписок із різноманітних установ. Чи ж справдяться надії селян-«розкольників»?

Я розумію, що вони з виділеними їм тракторами та машинами навряд чи зроблять революцію на селі. Початок буде важким. Та спокійне життя у Нехаївці, схоже, скінчиться: дві конкурентні сили все-таки боротимуться за те, щоб у їхніх структурах була більша оплата праці, паїв, кращі врожаї, прирости худоби. А від того виграють усі селяни.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Нехаївка
Коропського району
Чернігівської області.

На знімку: хто буде «на коні» у Нехаївці після врегулювання майнових відносин?

Фото автора.

На селі оселився СТРАХ,

або Чому аграрії, щоб одержати банківські кредити, страхують буряк від... пожежі

СИТУАЦІЯ

Механізм обов'язкового страхування врожаю (поки що це стосується лише зернових і цукрового буряку) діє на вітчизняних полях уже два роки. Фірми, що надають такі послуги, палають бажанням узаконити його і щодо інших культур. Не жарт, просуваємося ми до економічно успішної Західної Європи, на нивах якої вищезгаданий механізм давно вже процвітає. Хоча ринок страхування, тим паче на селі, перебуває навіть не в зародковому стані і нагадує часом банальну схему вибивання «бабок» у господарств, які й без того не зводять кінці з кінцями.

Власне, готові до ошукувань керівники агропідприємств, котрі на буряковому полі орієнтуються набагато краще, ніж у правовому, виплачуючи страховикам гроші, здебільшого ставлять на них хрест, бо не надто вірять у перспективу одержання страховки. Підписуючи вміло складений численними юристами компанії договір страхування, вони не завжди навіть у нього заглядають, а витрати називають не інакше, як додатковий податок. Страхувальні контори, навпаки, так часом заплутують пункти документів, аби вже напевно ніколи нічого нікому не виплачувати. Навіть якщо і настане страховий випадок, витребувати за ними компенсацію мало-реально.

Показовий процес річної давності одного господарства Миколаївської області, яке застрахувало посіви озимих від крижаної кірки. Хоча наша газета про це й писала, не згадуватимемо тут як назву агроформування, так і назву страхової контори, що складала договір. Це дасть більшу свободу для маневру під час опису самого механізму, до того ж такі історії аж ніяк непоодинокі. Варто згадати лише, що логотип компанії, головний офіс якої розташований у столиці, у багатьох керівників сільгосппідприємств на вустах. Бізнесом цим займаються впливові в Україні люди, тому «дах» у неї є в найвищих кабінетах. Так-от, юридично підкований дядько — керівник постраждалого від негоди господарства, підрахувавши, що йому згідно з договором належить десь близько мільйона гривень, дійшов до високих судових інстанцій. Однак і там йому доступно пояснили: страховки він не одержить, адже його посіви полягли не від крижаної кірки, а від вимерзання. От якби від крижаної кірки...

Чоловік від усіх столично-судових перипетій досі перебуває під враженням. Тим паче що в сусідньому господарстві озимі того ж таки маловрожайного року теж не пережили зимової холоднечі. Там якраз страхувалися в тій самій компанії і саме від вимерзання, але теж не одержали ані гривні: страховики довели, що сходи полягли від... крижаної кірки.

Неважко зрозуміти олігархів, котрі надійно окупували своїми компаніями страховий ринок в агросекторі й обклали господарства таким ось «податком». Прибутки шалені, а ризику жодного. Скільки коштує застрахувати, приміром, озиму пшеницю, залежить від величини переліку катаклізмів, після яких настає страховий випадок. У середньому сільгосппідприємству таке «задоволення» стає у 5—6 відсотків від суми страховки — недешево. Керівники господарств, які розв'язують головоломку, як би мінімізувати «додатковий податок» і водночас одержати право на банківські кредити, іноді знаходять парадоксальні рішення. Зафіксовано випадки страхування врожаю цукрового буряку від пожежі. Імовірність вигоряння солодких корінців дорівнює можливості приземлення на буряковому полі інопланетян (спробуйте при нагоді підпалити зелене бадилля). Утім, і учасники домовленості про це здогадуються, і всім, як не дивно, це вигідно. Господарство платить суму на порядок меншу. Страховики одержують від аграріїв відсоток, може, навіть і не такий великий, проте надійний — тут вже напевно повертати нічого не доведеться. Йдуть на це і банки, яким потрібні клієнти. На папері врожай застрахований — формально сільгосппідприємству можна давати кредит. Звичайно, якщо буряки знищить довгоносик, то страхового відшкодування господарство, звісно ж, не одержить. Проте банкіри рідко позичають гроші, коли немає впевненості, що вони повернуться з відсотками. Для витягування оних у них завжди в арсеналі знайдуться радикальніші механізми.



Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОЛІЗІЇ РЕФОРМУВАННЯ

ЗЕМЕЛЬНІ неГАраЗДИ

Не розв'язавши одних проблем, малопродумана приватизація гектарів породила букет нових



Якщо пригадати, головна мета, завдяки якій і закрокували країною земельні пертурбації на селі, — зробити аграрний сектор привабливим для інвестицій. Через економічну кризу держава не могла більше дотувати АПК. Єдиний вихід вбачався в запровадженні права власності на гектари. Теоретики земельної реформи вважали, що коли селянин стане господарем наділу, він почне працювати на ньому з максимальною віддачею. Другий постулат теорії земельного реформування полягав у подрібненні колгоспів та радгоспів, як неефективних форм хазяйнування. У результаті ще до ухвали Земельного кодексу було взято курс на виокремлення індивідуальних земельних наділів кожному господарю. А потім уже індивідуальні поки що орендарі ділянок могли створювати земельний кооператив. На жаль, теоретиків не застеріг майже повсюдний провал фермерського руху, хоча газдам наприкінці 90-х років надавалося чимало пільг, найбільш вагома — повернення ПДВ або й, в окремих випадках, звільнення від його сплати.

Помилковою на практиці виявилася і думка про тотальну неефективність радгоспів та колгоспів. В Україні за радянських часів існувало чимало справді успішних колективних господарств, чий досвід потрібно було залучити до концепції реформи. Насамперед допомогти таким колективним господарствам, котрі не витримали періоду гіперінфляції та перманентних криз із постачанням пального і значним коливанням цін на нього під час жнив. На відміну від промисловості аграрний сектор не міг швидко зіп'ятися на ноги, не мав виходу на зовнішні ринки, він також не був привабливим для інвестицій. Тому деструктивні процеси, навіть орієнтовані на благо, виявилися просто шкідливими. До того ж так зване розпаювання земель відбувалося без контролю держави, без реєстрації таких земель у єдиний земельний кадастр. Країною прокотилася хвиля конфліктів за землю, оскільки кому і який наділ, визначала формально громада, реально — члени колгоспу чи радгоспу, на практиці — керівництво господарства спільно з представниками органів місцевого самоврядування. Із набуттям можливості брати паї в оренду чимало колишніх голів колгоспів і радгоспів швидко перетворилися на латифундистів. Зловживання під час розпаювання земель сягнули апогею у 2001—2002 роках. Кількість тільки офіційно зареєстрованих скарг на ім'я Президента України перевалила за півмільйона.

Тоді процедура розпаювання зазнала змін. Кожному селянинові при отриманні паю видавався земельний сертифікат, процес підпав під суворіший контроль держави, і, хоча зловживання мали місце, їх кількість відчутно зменшилася. До того ж селянам дозволялося (і навіть рекомендувалося) залишатися в межах колективного господарства.

Потім було ухвалено Земельний кодекс. Проте виявилося, що проблеми не знято, вони просто перейшли в іншу площину.

Законодавство в галузі землеволодіння і землекористування нині характеризується низьким ступенем прогностичності й перспективності. Опосередковано про це свідчить велика кількість нормативних документів доповнювального та тлумачного характеру. Породжені нестиковками та нечіткостями, вони неабияк ускладнили життя юридичних контор. Якщо їх наводити, перелік цей розтягнеться не на одну сторінку. Інший бік поспішно народженої правової бази — несправедливо залишені за бортом земельної приватизації потенційні власники гектарів. Конституція України гарантує, що жоден громадянин нашої держави не підпаде під дискримінацію за ознакою статі, раси чи іншою. Це так зване питоме право громадянина. Звужувати його, сегментувати не дозволяє жоден міжнародний правовий акт, не кажучи вже про вітчизняне законодавство. Але тоді, за логікою Основного Закону, мешканці міст зазнали дискримінації, бо не мають права на шмат землі. Звичайно, користувачі дачними ділянками можуть оформляти право власності на них, однак у Земельному кодексі чітко зазначено, що право на землю набули тільки ті, хто працює на ній і для кого вона є джерелом отримання засобів для прожиття. Таке благородне формулювання, окрім жителів міст, вивело за межі потенційних землевласників також і сільську інтелігенцію: лікарів, учителів та ін. За Земельним кодексом 1992 року вони мали право на наділ, але його розміри визначалися загальними зборами членів колгоспу чи радгоспу, чиї землі розпайовуються. Показовою є історія з розпаюванням земель птахорадгоспу «Солонянський», що на Дніпропетровщині, під час якого було обійдено у правах на землю пенсіонерів. Судова тяганина тривала чотири роки, потрібно було втручання Президента (призначив декілька комісій), щоб нарешті розв'язати питання. Вона висвітлила болючий аспект, який досі не врегульовано.

Пригадаймо процес приватизації об'єктів державної власності. Тоді право на свою частку мали всі громадяни України без обмежень. Логічно, що коли нерухомість діставалася всім (ваучери, приватизаційні сертифікати), то і земля, як надбання держави (зазначено у Конституції УРСР), а не ресурс винятково АПК, мала б розпайовуватися між усіма громадянами країни. Якщо, скажімо, селянин має право на земельний пай, то мешканець міста теж апріорі повинен його мати.

Олег БОЙКО,
президент «Центру суспільно-правових досліджень».

На знімку: Олег Бойко.



Що ти робиш у цьому світі?..

ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я



У числі 70 «ГУ» ц. р. ми почали розмову про покращання нашої культури, української літератури. Сьогодні наш гість — Оксана ЗАБУЖКО.

Народилася 19 вересня 1960 р., закінчила філософський факультет та аспірантуру з естетики Київського університету ім. Т. Шевченка (1985). Кандидат філософських наук. Викладала україністику в США (в 1992 р. — в Пенн Стейт, в 1994 р. - у Пітсбурзькому університеті), в 1994 р. перебувала в Гарвардському університеті як стипендіат Фундації Фулбрайта. З 1988 року працює в Інституті філософії НАН України, займаючись постколоніальним переосмисленням національної культурної спадщини (книжки «Філософія української ідеї та європейський контекст: франківський період», 1992, 1993, та «Шевченків міф України: спроба філософського аналізу», 1997, 2001). Лауреат премії Президії НАН України (1994) та Фонду Мак-Артура (2002).

Дебютувала з віршами у періодиці ще бувши школяркою. Видала чотири поетичні збірки в Україні: «Травневий іній (1985), «Диригент останньої свічки» (1990), «Автостоп»(1994), «Новий закон Архімеда: вибрані вірші 1980-1998» (2000) та одну в Канаді, в англійських перекладах («A Kingdom of Fallen Statues», Торонто, 1996). Вірші О. Забужко перекладено сімнадцятьма мовами і включено до багатьох антологій світової поезії. Проте широке визнання здобула насамперед як прозаїк — після публікації в 1996 р. роману «Польові дослідження з українського сексу», який став в Україні найбільшою літературною сенсацією 1990-х і донині, витримавши сім перевидань, очолює списки національних бестселерів. Роман вийшов також угорською, чеською, російською, польською мовами, готується до друку ряд інших європейських перекладів. Крім того, опублікувала низку повістей та оповідань, вибрані з яких вийшли окремим томом під назвою «Сестро, сестро» (2003). Широко знана також як есеїстка та публіцистка — вела авторську колонку в журналі «Панорама» та тижневику «Столичные новости», статті до останнього вийшли окремою збіркою «Репортаж із 2000-го року» (2001). Збірник есеїв О. Забужко «Хроніки від Фортінбраса: вибрана есеїстика 1990-х» (1999, 2001) визнано найрезонанснішою книжкою 2000 року, 2001 р. по ньому знято одноіменний фільм (реж. О. Чепелик). Основні літературні нагороди: премія Фонду ім. Щербань-Лапіка (1996), премія Фундації Ковалевих (1997) , приз Global Commitment Foundation за поезію (1997), премія Фонду Рокфеллера (1998), Європейський поетичний гран-прі Міжнародної академії «Захід—Схід» (2004) та ін.

«Що я роблю в цьому світі?.. — я цитую Оксану Стефанівну за «Інопланетянкою», яку вона написала в Ірпені (вересень—жовтень 1989 р.) — Зараз, зараз скажу. Вона (героїня повісті — **В. Ю.**) з інтересом перечепилася зором об свої довгі випростані пальці з уперто ввігнутими суставами. Я — посередкую, от. Я стою непроханим посередником між дійсністю як вона є — і людьми, котрі врешті-решт бачать дійсність так, як її відіб'є мистецтво: в тих барвах, під тим кутом залому. Це я приручаю дійсність для них... Я не знаю, чи мене вчують...»

Це тільки замах на важку каторжну «насолоду» письменницького буття. Вадим Скуратівський у своєму слові (замість передмови та замість монографії) до «Сестро, сестро» слушно помітив: красне письменство нового часу в найсильніших своїх проявах передовсім поціновує несхожість одного обдарування на інше. Вищий літературний етикет цього часу від його мистця вимагає саме порушення правил художницької поведінки...

Саме дитинство, найкраще, мабуть, у світі (для неї) місто Луцьк — це назавжди, письменнику це — дар. Напівзруйнований замок на горі, бруковані вулички з облупленими, занедбаними бароковими будівлями, ввібране з вогким волинським повітрям досвідоме відчуття давньої й дуже автентично-української урбанної культури, якого не дало б жодне місто... А ще колись... Не Забужко, а Забузькі! Один з них, за Хмельницького «польовий начальник», 1649-го перейшов на польський бік, навіть дістав на короткий час від короля гетьманську булаву, інший предок був поставлений перед судом за чаклунство, прапрадід пілпалив комусь маєток... «А щодо жінок, — це з «Автобіографії», — то, скільки знаю, все були якісь відьмуваті, принаймні ще моя покійна тітка *чула* під землею воду й по цілій окрузі визначала, де копати криниці; з маминої сторони — з колишньої козацької родини в містечку на Житомирщині — сильні й владні жіночі характери».

Батько «проходив» за процесом В. Мороза. І тато, і В. Мороз за фахом філологи-україністи, й обидві дисертації так і зотліли в шухляді письмового столу. Роками хронічне безробіття, виснажливі судові процеси за нібито незаконно обміняну квартиру, багато чого ще. З п'ятилітнього віку вже твердо знала: поза хатою, з «чужими» — або мовчати, або говорити не все, що думаєш.

У всіх її книжках наче йде і йде: в людському світі нема свободи! Особливо для жінки. Перестати бути земною жінкою («Інопланетянка»)! Вийти з-під тяжіння силових ліній долі! Скинути їх, як одіж з тіла! Неважко скинути і своє фізичне тіло — самохіть, наперед визначивши час і місце, як роблять буддійські ченці. І перейти до іншого стану... Потім, якщо схочеться, можна народиться знову!..

«Ти стоїш на порозі. Вставай. Ходімо. Я покажу тобі, що є там, за тими дверима». — Це «Інопланетянка».

«Якщо я побуваю т а м, я ж уже не повернуся сюди, правда?..»

«Навіщо? — непорозуміло спитав він».

«А написати, — смутно мовила вона».

«Ти не схочеш тоді писати».

«Як?! — хтось за неї видав цей крик»...

...У час, коли Оксана була в Австралії, я спілкувався (по телефону) з її мамою. Стримано, обережно говорила вона про «нескінченну» працю своєї доньки. Підтвердила написане в «Автобіографії»: вже у вісім-дев'ять років натхненно шкварила (вислів Оксани) таку (не завжди й графоманську) «дисидентсько»- патріотичну лірику... «Сміливо можу сказати: своїм «шістдесятництвом» (коли п'янієш від сміливості вимовити *заборонене* слово) я чесно відзвоувала в дитинстві, — зізнається письменниця. — Проте факт залишається фактом: мій гучний і всіма завважений («геніальна дитина!») літературний дебют (в альманаху «Вітрила», серед авторів цілком «дорослих») відбувся в пору, коли моєю настільною книгою був ще «Вінні-Пух»...

Мати до всього цього Оксаниного додала ще багато чого. І як «перетерпіла» оті статті про «Польові дослідження...», і ті дзвінки телефонні. Навіть не тільки обивателів і обивательок, а й поважних письменників. Вона хвалить свою дитину за стриманість, за те, що навіть у книзі «Сестро, сестро» є такі слова: «Якщо я завдячую Радянській владі чимось добрим, то це тим, що вона вчасно поклала край моїй «літературній кар'єрі» -на цілий брежнєвський період... Я вельми швидко навчилась би, як приподоблятися дядям і тьотям з редакцій і, либонь, так і не докопалась би до власного голосу».

— Вона у мене сонечко. І має абсолютний слух. До всього: і до пісні, і до кожної миті на світі. Почитайте її репортажі із 2000-го! Скільки серця, скільки турботи про свою країну! Як вона її любить!

— Боже, вона приїхала, — сказала Надія Яківна. — Вона чекає вашого дзвінка...

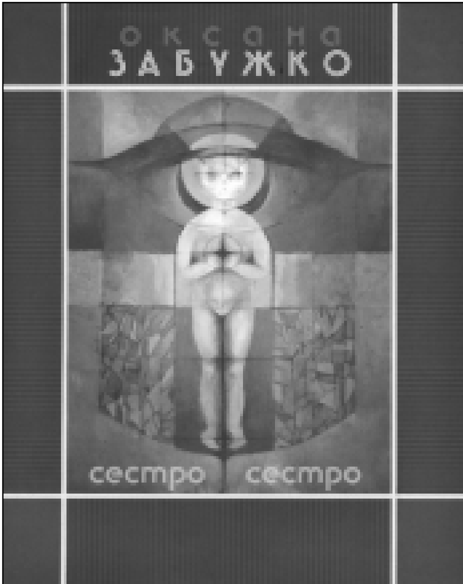
Я якраз дочитав «Репортаж». Де всі тексти подано в тому самому хронологічному порядку, в якому писано, — з січня по грудень, як у відривному календарі. «Хай це, можливо, й дико, проте я любила свою добу — цю саму, гидку й духовно спустошену, схожу на недоїдки несвіжої риби... В багатьох вона викликала (друкувалась до книжки. — В. Ю.) нестравлення — але література не сміє бути бридливою, їй пристало мати міцний шлунок. Нам не дано вибирати собі час, за нами тільки вибір у ньому власної позиції, і якщо при тому пропонується бодай на кілька ступенів свободи більше, ніж мали попередні покоління, то можна вважати, що нам шалено пофортунило».

Я раджу прочитати й цю книжку Оксани Забужко. Як і всі її книжки. Ви матимете свої спостереження про наше літературне сьогодення. Ця література прикрашає його.

При зустрічі я поставив письменниці свої запитання. Вона старанно відповіла на них. У той само день, як домовлялися, у той час, що було визначено:

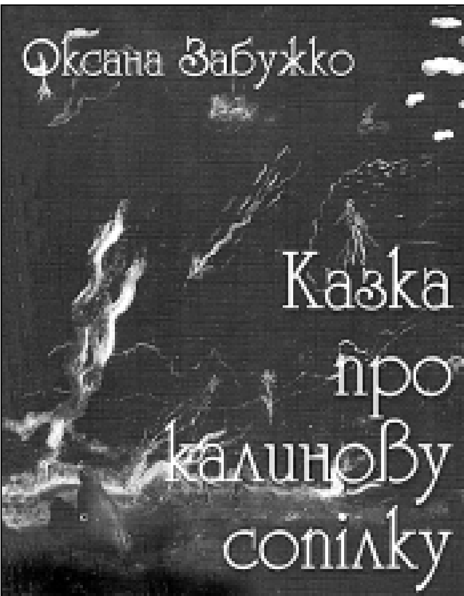
— Як ви дивитеся на сьогоднішній стан української літератури? Чи, може, ми бідні талантами? І чи конкуруємо на рівнях у світі книговидання?

— Українська література нині надзвичайно цікава, чи не найдинамічніша з-поміж усіх слов'янських. Я, наприклад, просто не встигаю вже стежити за всіма новинками. Не читала останніх книжок ні Т. Прохаська, ні Марії Матіос, ні С. Жадана — а це ж тільки автори першого ряду, про нові ж імена годі й згадувати, так їх багато! Не дивно, що й міжнародний інтерес до української літератури зростає — в Німеччині вже перекладають не лише А. Куркова, а й Ю. Андруховича, і зовсім юного Л. Дереша, що ж до себе скажу, що тільки за минулий місяць права на «Польові дослідження з українського сексу» придбали Швеція, Хорватія, Болгарія, Італія, а на «Сестро, сестро» — Чехія й Польща. Тим гіркіше, що «в своїй хаті» українська література перебуває на правах чи то Попелюшки в запічку, чи то бідної внутрішньої емігрантки — завдяки, на жаль, цілком антикультурній державній політиці. Де ще в Європі (крім Білорусі) знайдете державу, яка б так відверто наплювала на національний книжковий ринок, віддавши його на відкуп країні-сусідці? Понад 90 % українського книжкового ринку становить імпорт з Росії, сотні тисяч неоподаткованих доларів щороку пливуть за кордон у кишені російських видавців, тимчасом як український книговиробник — а значить, і письменник, і книготорговець, усі, хто працює з вітчизняною книжкою, — заледве зводять кінці з кінцями. Український же читач змушений сидіти на голодному пайку Маріниних—Донцових, переважно навіть не підозрюючи про існування своєї рідної літератури, здатної



задовольнити його духовні запити. Цьогорічний скандал з 20-процентним ПДВ, накладеним на українську книжку (аж півроку знадобилося, щоб скасувати цей генебний закон!), — найкращий доказ, що наші урядовці просто не здають собі справи з елементарної істини: національна література, як і культура загалом, є для кожної держави такою самою пріоритетною сферою національних інтересів, як і всі інші атрибути державності — посольства, митниці. армія, банки... Саме культура є візитною карткою, обличчям країни, без якого імідж цієї країни приречений завжди залишатися «третьосвітнім». На тринадцятому році незалежності час би вже, нарешті, це зрозуміти.

— Ваші читачі? *Жінки, емансиповані постаті?..* І взагалі... Після «Польових досліджень...» щось поясните: чому хвилює читача те, що закономірно й природно?..



— Соціологічно мій читач — це міська інтелігенція. Причому, всупереч намаганням професіональних «забужкоборців» (несть їм числа!) начепити на мене ярлик такої собі ощиреної «войовничої феміністки», яку, мовляв, тільки скажені баби й читають, насправді серед моїх «фанів» чоловіків і жінок приблизно порівну (інша справа, що читають вони трохи по-різному, різне для себе вичитують із того самого тексту). Російськомовних читачів маю не менше, а то й більше, ніж україномовних — зайвий доказ, наскільки неправомірно ділити українців за мовною ознакою. Взагалі з читачем мені пощастило: які б цебра злоби й брехні не виливалися на мене в українській пресі, скільки б не плелося брудних інтриг — вдячну читацьку підтримку, оту, що «від серця до серця», коли твоя книжка входить у чиєсь життя й стає комусь подією, — я відчувала завжди. А це відчуття безцінне, для письменника — найвища нагорода, про яку тільки можна мріяти.

— Жінки-письменниці. Їх дружба. Хто з сучасників був для вас прикладом у всьому? Чи є зараз такі жінки-письменниці?

— Хтось мудрий уже сказав: у жінки завжди є подруга, тоді як чоловікові найближчий друг — дружина... В моєму літературному, та й просто людському становленні величезну роль зіграли, як колись писали у вірші, «мої ренесансно-красиві, пронизливоокі подруги» — блискучі жінки, на яких хотілось рівнятися, ліпити себе за їхнім взірцем. Особливо багато завдячую покійній Соломії Павличко: вона взагалі була моральною опорою, сестринським підставленим плечем для дуже багатьох жінок, літераторок, інтелектуалок, — і всім своїм життям спростовувала поширений у нас навіть серед інтелігенції вульгарний стереотип, нібито жінки вміють бути одна одній виключно суперницями, але не товаришками. Свою останню книжку «Сестро, сестро» — збірник повістей і оповідань, об'єднаних якраз темою духовного сестринства, складного світу жіночих взаємин, — я укладала ще з думкою про Соломію, про те, як би вона зраділа цій книжці... Потім кумедно було читати в чоловічих рецензіях: мовляв, після «Сестро, сестро» складається враження, ніби жінки — то якась таємна секта... Та ні, мої кохані, не секта — просто ІНША половина людства, яка, живучи поруч із вами, сприймає світ по-іншому, ніж ви. Саме цією інакшістю ми одне одного й вабимо, саме в ній і криється предковічна таємниця людини, від початку сотвореної «двояко» — чоловіком і жінкою: жодне з двох зосібна не є «повною» людиною... Не зайво, між іншим, нагадати, що саме з поваги до інакшості починається демократія, а із зневаги до неї — диктатура. Цю просту істину нам, досі зараженим радянською «одноголосністю», далебі, варто повсякчас тримати в умі — і не тільки тоді, коли мова йде про жіноче письменство.

***

...«Казку про калинову сопілку» писала вона в Фельдафінзі, вілла Вальдберга, в лютому—березні 1999-го. «...Вирізали з тієї калини сопілку, та й став чумак грати, а сопілка говорить:

Ой помалу-малу, чумаченьку, грай,
Та не врази мого ти серденька вкрай!
Мене сестриця з світу згубила —
Ніж у серденько та й устромила...»

Віє свободою від землі, що її народила, віє радістю і тривогою...

Володимир ЮГОВ.

Культура є візитною карткою, обличчям країни, без якого імідж цієї країни приречений завжди залишатися «третьосвітнім»

За кордон

Своякові сниться закордоння.
Вже й валізи, радісний, склада.
На кого ж, — питаю, —
лишиш доню?
— А, нехай держава догляда!..

Спродав на квиток
в той рай і хату —
Зашиває долари в труси.
Очі тре родина винувато:
Їде! — хоч проси,
хоч не проси...

Обіця, що вернеться, відвіда.
Щось там перешле,
коли дадуть.
Кум сьогодні в закордоння їде,
А його ж талант потрібен тут...

Іван СИДОРЧИК.
Кузнецовськ
Рівненської області.

Звання доб'ємося

8 травня 2004 року в газеті було опубліковано нарис «Герой без Золотої Зірки». У статті йшлося про надання звання Героя України покійному учаснику штурму рейхстагу українцеві Олексію Прокоповичу Бересту, котрий народився 9 березня 1921 року в селі Горяйстівці, що на Сумщині.

Про героїчні подвиги українця знають усі ростовчани. В Першотравневому районі міста його іменем названо одну з вулиць. На території заводу «Ростсільмаш» споруджено пам'ятник, у Народному музеї бойової і трудової слави розміщено постійно діючу експозицію.

А загинув Олексій Берест 3 листопада 1970 року, рятуючи п'ятирічну дівчинку з-під коліс електропотяга. Це трапилося в Ростові-на-Дону.

Тоталітарна система перекрутила життя фронтовика. Він не був гідно відзначений за свій подвиг — встановлення прапора Перемоги на рейхстазі. Сподіваюся, що в наш час спільними зусиллями двох країн ми доб'ємося надання (посмертно) Олексію Прокоповичу Бересту звання «Герой Російської Федерації» та «Герой України».

Віктор КУДІНОВ.
Кіровоград.

Ніхто не забутий

За увагу і турботу хочу через улюблену газету подякувати Одеському міському голові Боделану Руслану Борисовичу.

Був приємно здивований, одержавши від нього на честь шістдесятої річниці визволення міста-героя Одеси від фашистських загарбників подяку і нагрудний знак.

Дмитро БЄЛЮЧЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни,
інвалід II групи.
Дніпропетровськ.



Фото з конверта
— Не заважайте! Я зайнятий...
Фото Олександра ГРИДІНА.
Долинська
Кіровоградської області.

Обіцяють багато — виконують мало

Потрібно внести зміни до Конституції України про відповідальність Президента, прем'єра, народних депутатів, голів усіх рівнів за невиконання їхніх передвиборних обіцянок та програм. Жоден з них нічого не зробив для повернення наших заощаджень.

Моя мама — інвалід I групи Великої Вітчизняної війни — довго хворіла, потребувала постійного догляду і великих затрат на лікування. Гроші вона мала, та скористатися ними так і не змогла...

Напозичала я копійок і гідно поховала матір. Та горе не приходить саме. Дорогою додому побили сина. На лікування також пішло багато коштів. Синові дали другу групу інвалідності. Живемо з ним удвох — ледь животіємо. А на моїй ощадній книжці лежать собі дві з половиною тисячі... Жити було б набагато легше, якби наше керівництво виконувало свої обіцянки.

Лідія МАНЮКОВА, інвалід II групи.
Каховка Херсонської області.

Хаос з доставкою

Газети у нашому селищі доходять до передплатників двічі-три рази на тиждень. Часом можуть забути і зовсім не принести. Вже три роки воюю з поштовиками, та все — безрезультатно.

Наше Арбузинське відділення скоротили. Район підпорядкували Южноукраїнську. Така «модернізація» лише погіршила ситуацію з доставкою періодики.

С. КАЛАЙДА.
Арбузинка
Миколаївської області.



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Певно, це жарт

Досі не можу зрозуміти: чи то з нас, ветеранів війни, знущаються, чи це просто такий жарт. До Дня Перемоги нам нічого не додали до пенсії. А ось нещодавно я таки дочекалася надбавки — «аж» 1 гривня і 2 копійки. Подарунків від влади вже не ждемо. І не сподіваємося на безплатне лікування.

Щоправда, вони, наші народні обранці, живуть і пісні співають про те, як жити стане краще. Ще хочу звернутися до молоді: будуйте своє майбутнє самостійно, не довіряючи нікому. Ми теж були молодими, але час показав, що все на світі змінюється. І в старості ви вже нікому не потрібні. Прожити на пенсію у 150 гривень з додатком в одну гривню — досить важко. А вдвічі важче, коли влада вважає це нормальним явищем...

К. КОЛІСНИК.
Красноград
Харківської області.

Ми так само хочемо їсти

Маю 43 роки виробничого стажу. Працювала ветеринарним фельдшером. Отримала звання ветерана праці СРСР та України. Заробила за роки відбудови та перебудови бронхіт, гастрит, радикуліт, а ще пенсію — 124 гривні 99 копійок. На яку й повинна харчуватися, одягатися й лікуватися.

Так образливо чути по радіо й телевізору: «Хто який внесок зробив, тепер йому така й віддача». Сльози виступають на очах — це я зробила малий внесок?.. Кожного дня о п'ятій ранку вже була на робочому місці. Працювала в холодних колгоспних приміщеннях серед бруду і лишаїв. Борючись з мікробами, часто й сама заражалася. Кожен пальчик на моїх руках прооперовано по два-три рази.

Чого лише варті ходіння по дворах приватного сектору під час спалаху епідемій хвороб у свиней, курей, кролів... Кожен ветпрацівник знає, що таке злі собаки та непорозуміння з господарями. Яка там техніка безпеки?! Працювала за принципом — спочатку думай про Батьківщину, а потім про себе. Коли ж моя Батьківщина хоч трішки подумає про мене?

Дуже прошу, щоб економісти міністерств допомогли розрахувати «суму» моєї пенсії так, щоб її вистачило хоча б на необхідне. Здається, що ті, хто підписує закони про пенсію, зовсім не знають цін та того, що їсти ми так само хочемо.

Марія ГАННОЦЬКА.
Комсомольськ
Полтавської області.

Якби президентом був я...

— Заборонив би перетворювати землю на товар, бо земля — основне багатство України.

— З бідністю боровся б, правильно оцінюючи коефіцієнт корисності праці. Адже не можна зрівняти зарплату працівника торгівлі і лікаря чи педагога, артиста і шахтаря, працівника канцелярії і трудівника агропромислового комплексу.

— У наявних законах і положеннях усунув би розбіжності.

Олександр СМОРОДІН.
Київ.

***

Увів би положення, згідно з яким президент мав би щомісяця по телебаченню звітувати про виконання своєї передвиборної програми. Якщо за півроку правління рівень життя в Україні не підвищився, то президент повинен подати у відставку.

Не ховався б від людей за мурами палаців, бронею автомобіля і спинами охоронців. Не перебирав би на себе повноту влади. Жив би життям, яким живе народ, прислухався б до його порад. Суворо дотримувався б десяти заповідей Закону Божого.

Не порушував би Конституцію України, не даючи цим привід порушувати іншим.



Микола ГУЗЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни.
Могилів-Подільський
Вінницької області.

Слухають старі й малі

Є в нашому місті Ізмаїлі чудовий народний хор ветеранів війни та праці. Більше сімнадцяти років радує він нас своїми піснями. Дипломів і нагород у хористів не злічити, але найголовніше — глядацькі симпатії. Пісні у виконанні Ізмаїльського народного хору захоплено слухають на фестивалях і не тільки. Колектив запрошують з концертами у школи, інтернати, на підприємства. Їхні воєнні пісні залюбки слухають старі й малі. Фронтовики зі сльозами на очах згадують пережите, а молодь занурюється у світ історії.

Звичайно ж, велика заслуга в успіхові хору належить керівникові — акордеоністу Миколі Михньову і старості — учасниці бойових дій Євдокії Єрьоміній. Вони зуміли згуртувати й надихнути майже тридцять талановитих, гарних і молодих душею хористів.

Валентин СТОГНІЙ,
ветеран Великої Вітчизняної війни та праці.
Стара Некрасівка
Ізмаїльського району
Одеської області.

Українська універсальна біржа

27 вересня 2004 об 11-00 год.

В торгово-операційній залі УУБ (м. Полтава, вул. Шевченка, 52) проводить відкриті торги (аукціон) по продажу нежитлових приміщень та обладнання, що належать ПДТВП РП (код 01101720, м. Полтава, пров. Ломаний, 31/36) в процедурі санації

Лот № 1. Нежитлове приміщення, загальна пл. 118,4 м. кв.; Полтавська обл., м. Карлівка, пл. 40 років Перемоги, 1. Початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 20 300,00 грн.

Лот № 2. Нежитлове приміщення, загальна пл. 633,7 м. кв.; м. Полтава, вул. Сакко, 131-а; початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 78 900,00 грн.

Лот № 3. Павільйон (металоконструкція), м. Полтава, 6-й проїзд; початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 1 100,00 грн.

Лот № 4. Нежитлове приміщення, загальна пл. 164,4 м. кв.; м. Полтава, вул. Тунельна, 91-а; початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ 29 000,00 грн.

Лот № 5. Нежитлове приміщення, загальна пл. 158,5 м. кв.; Полтавська обл., Миргородський р-н, смт. Ромодан, вул. Леніна, 62-а, початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 2 800,00 грн.

Лот № 6. Нежитлове приміщення, загальна пл. 77,7 м. кв.; Полтавська обл., Миргородський р-н, смт. Ромодан, вул. Щорса, 33; початкова вартість з урахуванням ПДВ - 8 200,00 грн.

Лот № 7. Нежитлове приміщення, загальна пл. 76,0 м. кв.; Полтавська обл.; Миргородський р-н, смт. Ромодан, вул. Леніна, 189, початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 9 900,00 грн.

Лот № 8. Нежитлове приміщення, загальна пл. 117,6 м. кв.; Полтавська обл., Решетилівський р-н, с. Братешки, пров. Молодіжний, 2, початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 3 500,00 грн.

Лот № 9. Нежитлове приміщення; загальна пл. 395,9; м. Полтава, вул. Зіньківська, 21, початкова вартість з урахуванням ПДВ - 71 500,00 грн.

Лот № 10. Автомобіль ГАЗ-53, 1991 р. в., м. Полтава, пр. Ломаний, 31/36; початкова вартість об'єкту з урахуванням ПДВ - 3 650,00 грн.

Лот № 11. Автомобіль LIAZ-100, 1982 р. в., м. Полтава, пр. Ломаний, 31/36, початкова вартість з урахуванням ПДВ - 6 540,00 грн.

Лот № 12. Причіп Н-13, Х-121, 1982 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 12 150,00 грн.

Лот № 13. Мікроавтобус РАФ 2203, 1991 р. в., м. Полтава, пр. Ломаний, 31/36. Початкова вартість з урахуванням ПДВ 3 030,00 грн.

Лот № 14. Машинка для перерахування грошей, 1993 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 144,00 грн.

Лот № 15. Холодильна камера, 1969 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 107,80 грн.

Лот № 16. Холодильна камера, 1987 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 281,00 грн.

Лот № 17. Холодильна камера, 1976 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 98,00 грн.

Лот № 18. Електроножниці, 1988, Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 51,00 грн.

Лот № 19. Сокоохолоджувач, 1988 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ - 81,00 грн.

Лот № 20. Холодильна камера, 1975 р. в. Початкова вартість з урахуванням ПДВ 245,70 грн.

Нежитлові приміщення обтяжені договорами оренди.

Об'єкти розташовані на земельних ділянках, норма землекористування яких не встановлена.

Питання про використання земельної ділянки покупці вирішують самостійно згідно чинного законодавства.

Шляхи подальшого використання об'єктів покупці вирішують самостійно згідно чинного законодавства.

Учасниками аукціону:

— сплачується реєстраційний внесок у розмірі 17 грн., в т. ч. ПДВ, на п/р організатора аукціону (УУБ) № 26000000013003 в АТ «Індекс-банк» м. Полтави, МФО 331661, код ЗКПО 25158707;

— вноситься гарантійний внесок у розмірі 10%(без ПДВ) від стартової ціни на п/р організатора аукціону (УУБ) № 26001000013002 в АТ «Індекс-Банк» м. Полтава, МФО 331661, код ЗКПО 25158707.

Кошти за придбані об'єкти сплачуються: на санаційний р/р 26005000139001 в АТ «Індекс-Банк» м. Полтава, вул. Шевченка, 52, МФО 331661, код ЗКПО 01101720.

Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються з моменту публікації до 17 год. 30 хв. 22 вересня 2004 р. за адресою: м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 406 (відділ біржових операцій) та за телефонами: (0532) 56-00-37, 56-51-05 з 8-30 до 17-30.

Квитанції про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Додаткову інформацію щодо умов участі в відкритих торгах (аукціоні) можна отримати за телефонами: (0532) 13-30-35; 13-30-37.

Ознайомитись з об'єктами можна за місцем їх розташування щоденно (крім вихідних та святкових днів) з 9-00 до 11-00.

Служба з організації та проведення відкритих торгів (аукціону) знаходиться за адресою: м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 406 (відділ біржових операцій), тел.: (0532) 56-00-37, 56-51-05.

Час роботи: щоденно (крім вихідних та святкових днів) з 8-30 до 17-30.

Обідня перерва: з 13-00 до 14-00.

До уваги акціонерів ЗАТ «Краснодонський завод Автоагрегат»

19 жовтня 2004 року о 14.00 год. за адресою: п. Краснодон, вул. Єлисеєнко, ПТУ № 88 відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Краснодонський завод Автоагрегат».

Порядок денний:

1. Затвердження результатів діяльності Товариства за підсумками роботи за 2003 рік.
2. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії (затвердження балансу) за підсумками роботи за 2003 рік.
3. Порядок розподілу прибутку за 2003 рік.
4. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.
5. Вибори Голови та членів Спостережної Ради Товариства.
6. Вибори Голови та членів Правління Товариства.
7. Вибори членів ревізійної комісії.

Початок реєстрації учасників та їх довірених представників, за наявності паспорта, з 11.00.

Довідки за телефоном: (06435) 2-00-50.

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, б. 18) постановою по справі № 2-8/2287-2004 від 12.08.2004 р. визнав банкрутом Алуштинське Виробниче управління житлово-комунального господарства (98500, вул. Хромих, б. 27), код ЄДРПОУ 03347773, р/р 2600631394001 в Алуштинському філіалі АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324032) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Яблонського Володимира Володимировича (04213, м. Київ, вул. Прирічна, б. 27, кв. 227) ліцензія серія АА № 249580 від 19.10.2001 р..

Господарським судом Сумської області (м. Суми, вул. Рибалка, 2) 09.08.2004 р. постановою по справі № 6/87-04 з урахуванням вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», ТОВ ВКФ «Електрон» (Сумська обл., м. Охтирка, вул. Гончаренко, 1, код ЄДРПОУ 21125775, п/р 26006000116001 в ФВАТ КБ Надра, МФО 337331) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Голову ліквідаційної комісії Хоруженко Ігоря Олександровича.

Адреса для кореспонденції: 42700, Сумська обл., м. Охтирка, вул. Гончаренко, 1, тел./факс: 80544624130.

Господарський суд Полтавської області визнав колгосп «Жовтень» (Полтавська область, с. Нижня Будаківка, Лохвицького району, код ЄДРПОУ 05288017) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Георгієвського Олега Дмитровича (Ліцензія № 140404 від 16.05.2002 р.), 36022, м. Полтава, вул. Леніна, 82, тел.: 2-08-05, 57-06-50, 2-76-34.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності) від 17 серпня 2004 року у справі № 13/4/9-Б, за заявою управління Пенсійного фонду України в Чемеровецькому районі, смт. Чемеровці, Хмельницької області, районну орендно-будівельну організацію «Райагробуд», смт. Чемерівці, код ЄДРПОУ 03587814, р/р 26000526225001, МФО 315405, Хмельницька філія ЗАТ КБ «Приватбанк», смт. Чемеровці, визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Синишина Олега Андрійовича (м. Київ, вул. Драгомирова, 10-а, кв. 29, т. 80679205078, ліцензія серія АА № 484194 від 29.12.2002 р.),

---

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить повторний конкурс з продажу майна підприємства-боржника - ВАТ „Електрон-Газ"

(справа № Б26/17/03), яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, м. Жовти Води, вул. Гагаріна, 40. Лот №1 - зовнішній водопровід, зовнішня господарська фекальна каналізація промислової площадки, позацехові та позаплощадочні кабельні мережі, зовнішня зливнева каналізація промислової площадки, початкова ціна - 39476,00 грн. у т.ч. ПДВ. Лот №2 - комунікаційний тунель 2 черга, комунікаційний тунель, початкова ціна - 103382,00 грн. у т.ч. ПДВ. Лот №3 - І та ІІ черги заводу, початкова ціна - 200545,00 в т.ч. ПДВ. Лот №4 - трансформатор силовий (2 од.), трансформатор силовий ТМЗ 630/6 (3 од.), кран-штабелер, кран-балка електрична, комплектний розподільчий пристрій, початкова ціна - 10843,16 грн. у т.ч. ПДВ. Фіксовані умови конкурсу: 1) відсутність у претендента кредиторської заборгованості перед ВАТ „Електрон-Газ", дебітори ВАТ „Електрон-Газ" до конкурсу не допускаються до погашення заборгованості; 2) оформлення договору купівлі-продажу здійснюється за рахунок покупця; 3) переоформлення права користування земельними ділянками, прилеглими до будівель та споруд, що продаються, здійснюється за рахунок покупця; 4) зобов'язання покупця щодо щомісячної компенсації ВАТ „Електрон-Газ" витрат пов'язаних з утриманням та оподаткуванням земельної ділянки, прилеглої до будівель та споруд, що продаються з дня визначення переможця конкурсу, до моменту переоформлення права користування земельною ділянкою на покупця.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу - філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в ДФ АППБ „Аваль" МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 22.09.2004р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 22.09.2004р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних та святкових днів). З питань оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31. З питань ознайомлення з переліком та станом майна звертатися за тел. (05652) 2-40-01.

Конкурс відбудеться 24.09.2004р. об 10.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №2.

Господарський суд м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 09.08.2004 р. прийняв Постанову № 19/31 про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури ЗАТ «Укррос» (код ЄДРПОУ 22971690, м. Київ, вул. Солом'янська, 1, кімн. 303).

Ліквідатором ЗАТ «Укррос» призначено Тусменка Сергія Анатолійовича, ліцензія АА № 783006 від 17.03.2004 р. (вул. В. Васильківська, буд. 49, кв. 6, м. Київ, 03150).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 30.06.2004 р. порушено провадження у справі № 15/239-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Джі. Сі. М. Індастріс Інк» (04071, м. Київ, вул. Ярославська, 22; 2. адреса: 01030, м. Київ, вул. Пирогова, 6, кв. 9; 3 адреса: 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1), п/р № 2600101481 в АБ «Сінтез». Розпорядником майна призначено Тусменко Сергія Анатолійовича, 03150, м. Київ, вул. Б. Васильківська, 49, кв. 6 (ліценз. серії АА., № 783006 від 05.03.2004 р.).

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) ухвалою від 16.06.2004 р. порушив справу № 7/93-04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Кровненська» (41636, Сумська область, Сумський район, с. Кровне, вул. Гірська, 38, код за ЄДРПОУ 30879966).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) Постановою від 16.07.2004 року по справі № 2/29-04-1666 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру відносно Дочірнього підприємства «Бліц» Малого підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «Хельгі» (65013, м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 80, п/р 26006301507 в АКБ «Фінбанк», МФО 328685, код ЄДРПОУ 23993340). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Іванова Владислава Михайловича (ліцензія серія АА 250152 від 25.01.02р.), адреса: 65011, м. Одеса, а/с 46.

ДТГО «Південно-Західна залізниця» інформує про проведення з 01. 09. 2004 року нових роздрібних тарифів на електроенергію без урахування податку на додану вартість

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	165,38	250,59	Електрифікований залізничний транспорт	165,38	250,59
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	165,38	250,59	Непромислові споживачі	165,38	250,59
			Виробничі с\г споживачі	165,38	250,59

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:

3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. №1241 нічний період – 0,3; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.

2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 22.05.00 р. № 533 нічний період – 0,4; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	139,80	Постанова НКРЕ № 830 від 18.08.04
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,96	Постанова НКРЕ № 632 від 12.06.02
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	16,58	Постанова НКРЕ № 632 від 12.06.02
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	13,56	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	68,99	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	1,96	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	9,82	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Прогнозована середня закупівельна ціна (грн./Мвтгод)	145,42	

ПП «Номінал»

(код 25491192), зареєстроване Гуляйпільською РДА 21 вересня 1998 року, реєстраційний № 175, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, м. Гуляйполе, вул. 3-Інтернаціонала, 76/4.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області проводить торги по реалізації майна СТОВ «Нива» (с. Кудинка, Летичівський р-н, Хмельницької області).

Загальна характеристика об'єктів продажу:

Лот № 1. Сільськогосподарські приміщення та майно банкрута всього 30 позицій. Стартова вартість об'єкта продажу 85000,00 грн.

Ціни вказані з урахуванням ПДВ.

Гарантійні внески учасників торгів (5% від початкової ціни) перераховуються на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області на р/р 260057155, та реєстраційний збір за участь в торгах - 34 грн. - на р/р 260087154, МФО 315966 у Хмельницькій ОД АППБ «Аваль», іден. Код 26334909, одержувач - Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області.

Заявки на участь у торгах приймаються протягом тридцяти діб після опублікування оголошення за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 10. Торги відбудуться 28 вересня о 10 год. за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 10, в приміщенні актового залу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області. Телефон для довідок у м. Хмельницькому -70-22-09.

28 вересня 2004 р. за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/234 відбудуться аукціони з продажу майна наступних підприємств:

об 11год. 00 хв. — ЗАТ «Великобичківський лісохімкомбінат», а саме: Лот № 1: Будівля будинку культури ЗАТ «Великобичківський лісохімкомбінат» за ціною 46740,40 грн. в т. ч. ПДВ. Місце знаходження майна: Закарпатська обл., Рахівський р-н, смт. В. Бичків, вул. Пушкіна, 12;

о 13 год. 00 хв. — СТОВ «Зоря», а саме: Лот № 1. Комбайн КСКУ 6-А, рік випуску 1989 р., заводський номер № 3555, тип двигуна — дизельний, номер дизеля - 988384, номер гідронасоса — 131Х5548907, номер гідромотора 1336418907 за ціною 10281,60 грн. в т. ч. ПДВ; Лот № 2: Автомобіль «Волга» ГАЗ-24-10, рік випуску 1989 р., реєстраційний номерний знак 10-30 ІКА, тип двигуна — бензиновий, номер двигуна, — 36859, робочий об'єм двигуна — 1,8 л., номер кузова 1286409, пробіг 210666 км — за ціною 1640,34 грн. в т. ч. ПДВ; Лот № 3: Причіп Тракторний 1 ПТС-9, рік випуску 1983 р., реєстраційний номер 49-31 ЗА, причіп має корозійні пошкодження, наявні дефекти коліс, за ціною 253,03 грн. в т. ч. ПДВ; Лот № 4: Автомобіль вантажний (самоскид) — МАЗ-5549, рік випуску 1982 р., реєстраційний номер 9380 ЗАЛ, номер шасі 62071, номер двигуна 606639 за ціною — 2814,00 грн. в т. ч. ПДВ.

Місце знаходження майна: Закарпатська область, Берегівський р-н, с. Н. Ремети, вул. Центральна, б/н;

о 15 год. 00 хв. - СТОВ «Агрочом», а саме: Лот № 1: Будівля корівника площею 1840 м. кв. за ціною 25875 грн. в т. ч. ПДВ, Лот № 2; Резервуари для зберігання палива у кількості 7 шт.; 1 - без №, V=25,0 куб. м.; 2. № 1, V= 10,0 куб. м.; 3. № 2, V=10,0 куб. м.; 4. № 3, V=10,0 куб. м.; 5. № 4, V=25,0 куб. м.; 6. № 5, V=50,0 куб. м. 7. № 6, V=65,0 куб. м. за загальною ціною 6377,00 грн. в т. ч. ПДВ. Лот № 3: Розподільні колонки для розподілення палива 3 шт. за загальною ціною 171,50 грн. в т. ч. ПДВ. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський р-н, с. Чомонин, вул. Миру, 23.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям слід подати заявки на участь у торгах та необхідні документи, внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта та сплатити реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ «Аваль» м. Ужгород, п/р № 2600014776, Код 26252740, МФО 312345 до 24 вересня 2004 р. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між покупцем та керівником боржника, арбітражним керуючим. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2/234, тел. (03122) 3-59-37.

ТОВ «Птахофабрика Димитрівська»

(код 30648201), зареєстроване Оріхівською РДА 8 жовтня 2001 року, реєстраційний № 02126343ю0010299, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: Запорізька обл., Оріхівський р-н, с. Димитрове, вул. Центральна, 1.

У зв'язку з самоліквідацією ПП «Нафта Кам'янець-Подільський»

припиняє свою діяльність. Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Хмельницьке шосе, 7/в, тел. (8-03849) 7-12-62, 7-16-21.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 12.08.2004 р. по справі № 5/372-04 визнано банкрутом Дочірнє підприємство товариство з обмеженою відповідальністю «Автотранснафта» - фірма «АТН» м. Вінниця, код ЄДРПОУ 30452811, п/р 260057055 у Вінницькій обласній дирекції АППБ «Аваль» та відкрито ліквідаційну процедуру терміном на 6 місяців.

Згідно ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», ліквідатором призначено АППБ «Аваль» Вінницьку обласну дирекцію, 21001, м. Вінниця, вул. 50-річчя Перемоги, 35. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) 13 серпня 2004 року прийнято постанову по справі № 6/300-4/231 про визнання відкритого акціонерного товариства «Самбірський комбінат хлібопродуктів» (код ЄДРПОУ 00952077, 81400, Львівська область, м. Самбір, вул. Клинівка, 81, р/р 26001000446 в АТ «Кредит-Банк Україна» в м. Самбір, МФО 325332) - банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (79066, Львів-66, а/с 8110, тел. 96-50-83, ліцензія АА № 668318 від 16.10.2003 року).

Постановою господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 20.01.2004 р. по справі № 16/3 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ноблес ЛТД» (Закарпатська область, с. Минай Ужгородського р-ну, вул. Козацька, 20, код ЄДРПОУ 31081341, п/р 26001016754695 в Ужгородській філії «Державний експортно-імпортний банк України», м. Ужгород, МФО 312226) та відкрито ліквідаційну процедуру. Постановою господарського суду Закарпатської області від 19.07.2004 р. у справі № 16/3 Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Руденко О. В. (м. Ужгород, вул. Дівоча, 45/17, ліцензія АА № 419494 від 10.12.2002 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. Кобилянської, 14) постановою від 09.06.2004 р. по справі № 10/21/Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно дочірнього підприємства «Буковинавторкольормет-1» Західно-Українського закритого акціонерного товариства «Вторкольормет», код в ЄДРПОУ 25081264, юридична адреса: м. Чернівці, вул. Заводська, 11-Г, п/р 26004001659001 в ЧФ АТ «Укрінбанк», м. Чернівці, МФО 365204.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мацьоцького Олександра Ігоровича (58013, м. Чернівці, вул. Комарова, 31, к. 28, т. 8 (050) 6726797, ліцензія АА № 783129 від 05.05.04 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) постановою від 30.07.2004 р. по справі № 10/230б визнав банкрутом ДП Луганського спеціалізованого будівельно-монтажного управління ВАТ «Млинмонтаж» (91000, м. Луганськ, вул. Лутугінська, 103, поточний рахунок 260063011214О в ЛГООБУ № 7511, МФО 364393, ідентифікаційний код 00952930) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Клінчев Олександр Анатолійович (ліцензія АА № 783089 від 15.04.2004 р., адреса для кореспонденції: 91022, м. Луганськ: вул. Лермонтова, 1г, к. 301).

Господарським судом Автономної Республіки Крим (м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) постановою по справі № 2-20/11450-2004 від 18.08.2004 року Українсько-російське товариство з обмеженою відповідальністю «Вікторія» (Бахчисарайський район АРК, с. Долинне, вул. Леніна, 24, код ЄДРПОУ 16510080) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії - арбітражного керуючого Крючкова Сергія Васильовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації за адресою: 36009, м. Полтава, вул. Ст. Кондратенка, 6, 2 поверх.

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 29.06.2004 р. порушено провадження у справі № 10/2017 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Смілянське» (Черкаська область, Смілянський район, с. Мале Старосілля, Код ЄДРПОУ 00449800).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Зозулю Сергія Івановича (Ліцензія серії АА № 249609 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України), м. Черкаси, бул. Шевченка, 250, кв. 31.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування оголошення.

АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 11 жовтня 2004 року об 11.00 за адресою:

03058, м. Київ, вул. Леванєвського, 5.

Реєстрація учасників за місцем проведення зборів 11 жовтня 2004 року з 10.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Затвердження рішень, прийнятих загальними зборами акціонерів АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР», що відбулись 05 липня 1999 року у м. Києві, які були з таким порядком денним:

«1. Про збільшення статутного фонду товариства.

2. Про внесення змін та доповнень до статуту АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР» у зв'язку із збільшенням статутного фонду.

3. Про реєстрацію випуску цінних паперів АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР» в зв'язку зі збільшенням статутного фонду.

Збільшення статутного фонду АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР» здійснюється з метою залучення додаткових фінансових ресурсів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

Мінімальний розмір збільшення статутного фонду - 80 500 (вісімдесят тисяч п'ятсот) гривень.

Проект змін до статуту АТЗТ Авіакомпанія «ВІТАІР», пов'язаний із збільшенням статутного фонду товариства:

Пункт 10.2 викласти у такій редакції:

«Статутний фонд товариства становить 92 500,00 (дев'яносто дві тисячі п'ятсот) гривень.

Пункт 9.1 викласти у такій редакції:

«Товариство випускає 1 000 (одну тисячу) штук простих іменних акцій в документарній формі, номінальною вартістю 92,50 (дев'яносто дві гривні п'ятдесят копійок) грн., які розподіляються між акціонерами пропорційно їх внескам.

Нова номінальна вартість одної акції становить 92,50 (дев'яносто дві гривні п'ятдесят копійок) грн.

Акції розподіляються між акціонерами пропорційно їх часткам у статутному фонді. Права акціонерів не змінюються. Підписка на акції не проводиться.

Правління

Постановою господарського суду Кіровоградської області від 05.11.2003 року по справі № 10/15/14 ТОВ «Промисловий комбінат Цукровик», (Код ЄДРПОУ — 31076939) с. Перегонівка Голованівського району Кіровоградської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косаренко В. А. (ліцензія АА № 484182 від 20.12.2002 року, адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Преображенська, буд. 6, кв.29. тел. 8 (050) 564-74-78, 8(067) 520-14-68).

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 89/2б-2004 від 10 серпня 2004 р., про банкрутство Дочірнього підприємства Відкритого акціонерного товариства «Київхліб» Броварський хлібозавод (07400, м. Бровари, вул. Металургів, 7; п/р 26009213 в Броварській філії АППБ «Аваль» м. Бровари, МФО 321615, ЄДРПОУ 00378477).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Коршака Вячеслава Григоровича, ліцензія серія АА № 783221, адреса: 08400, м. Переяслав-Хмельницький, вул. Глібова,8, тел. 044-067-5-28-56.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл.(61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 09.08.04 р. по справі № Б-39/100-04 товариство з обмеженою відповідальністю "Первомайськбуд", (ЄДРПОУ 21250706, Харківська обл., м. Первомайський, вул. Заводська, 26/1, п/р 26009301780024 у Первомайському від. ПІБ, МФО 351470) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Первомайську ОДПІ (Харківська обл., м. Первомайський, вул. Бугайченко, 25, т. (05748)3-42-52).

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 03.08.04 р. порушив справу № Б-31/43-04 про банкрутство дочірнього підприємства "Лоздомбуд" відкритого акціонерного товариства "Харківський домобудівельний комбінат №1", (64600 Харківська обл., м. Лозова, Промбаза, п/р 26003303770115 у ПІБ м. Лозова, МФО 351522, код ЄДРПОУ 002132941).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чобота О. А. (ліц. АА № 249857 від 22.10.2001 р.).

ТРИВОГА

Інтрига із... солодким присмаком, що може стати гірким

Ще п'ять років тому діабетиків України забезпечували препаратами інсуліну, що закуповували за кордоном приблизно на 30 відсотків від потреби, і держава витрачала на це близько 20 мільйонів доларів. Відсутність вітчизняного виробника препаратів інсуліну, централізованих закупок цих препаратів та нескоординовані закупки різних препаратів на рівні районних, обласних органів охорони здоров'я, часта зміна препаратів і відсутність адекватних схем лікування дуже позначалися на здоров'ї хворих.

Ось уже п'ять років, як Україна має свого вітчизняного виробника інсулінів. Це — ЗАО «Індар». Прийнято державну комплексну програму «Цукровий діабет», затверджену Указом Президента України у 1999 році.

Варто сказати, що із введенням у дію цього підприємства було вирішено проблему забезпечення хворих на цукровий діабет високоякісними інсулінами. Як зазначив директор Інституту ендокринології і обміну речовин, член-кореспондент НАН і АМН України, професор, президент асоціації ендокринології країни **Микола ТРОНЬКО**, українські інсуліни сьогодні за якістю на рівні із закордонними і цілком відповідають вимогам європейської та американської фармакопеї. Наша держава — одна з небагатьох країн світу, що вже сьогодні має своє вітчизняне виробництво інсуліну і де практично вирішено питання базового забезпечення ліками хворих на цукровий діабет.

— Миколо Дмитровичу, нещодавно з'явилася інформація про те, що «Індар» випускатиме таблетовані цукрознижувальні препарати?

— У багатьох розвинених країнах і, зокрема, в США на діабет другого типу хворіє більш як 6 відсотків населення. А для таких пацієнтів дуже потрібні препарати, які знижували б рівень цукру в крові. Ті препарати, що сьогодні випускають в Україні, — малоефективні. Тому на ринку України з'явилися високовартісні імпортні препарати. Але не всі їх можуть купити. Значний крок у недорогих, але високоякісних ліках робить сьогодні «Індар». Налагоджують нову технологічну лінію з випуску сучасних цукрознижувальних пероральних препаратів.

— Що сьогодні робиться для поліпшення допомоги тим людям, які вже хворі на цукровий діабет?

— Насамперед — це удосконалення ендокринологічної служби держави. Налагоджено виробництво інсуліну і цукрознижувальних препаратів. Сьогодні на «Індарі» не лише випускають препарати. Тут проводять велику роботу з навчання людей життя із діабетом. Хворі безкоштовно отримують збірники лекцій для навчання, щоденники. Проводять конференції лікарів-ендокринологів. Нині в Україні працює понад 230 кабінетів з навчання хворих на цукровий діабет методиці самоконтролю. Власне, з появою в Україні вітчизняного виробника інсулінів з'явилася школа навчання хворих на цукровий діабет.

Андрій ЄФІМОВ, академік АМН і НАН України, доктор медичних наук, професор також брав участь у дослідженні якості вітчизняних інсулінів.

— Андрію Семеновичу, вже минуло п'ять років відтоді, як у нашій державі «працюють» вітчизняні інсуліни. У суспільстві зникло напруження у зв'язку з недостачею інсулінів, але певним фірмам, у яких відірвали великі кошти, вигідно компрометувати вітчизняного виробника.

— Коли йде боротьба за великі гроші, то, на жаль, про здоров'я людини не думають. Зверніть увагу, що сьогодні з'являється інформація, де про якість вітчизняних інсулінів говорять не спеціалісти, а люди, у яких «забрали» інсулінового пирога. Ми інтенсивно впродовж п'яти років вивчаємо якість інсулінів. Я вас запевняю, що вони нічим не гірші від зарубіжних, і хочу офіційно сказати, що саме існування заводу «Індар» — велика історична подія для вітчизняної діабетології та для всіх хворих нашої держави. Адже завдяки випуску вітчизняних інсулінів у кожного хворого є можливість мати той препарат, який потрібен.

Раніше на інсуліни держава щороку витрачала близько 20 млн. доларів і забезпечувала ліками на 30 відсотків від потреби, а сьогодні, маючи власного виробника, — 132 млн. гривень (практично всі забезпечені ліками). Але останнім часом значні кошти у вітчизняного виробника врізалися. Сьогодні декому вигідно, щоб держава не закуповувала вітчизняні інсуліни у відповідній кількості. Тоді завод стане збитковим! А збиткове підприємство, як відомо, можна купити за мізерну ціну.

Скомпрометувати сьогодні «Індар» дуже важко. Але його можна... перекупити. Тож одна іноземна фірма звернулася з пропозицією викупити у держави 70 відсотків акцій! Постає питання: а де ж були «фірмачі», коли в Україні не було свого заводу? Чому тоді не звернулися до уряду з інвестиційною пропозицією збудувати такий завод? Сьогодні він уже «розкручений», четвертий у Європі. Його потужності нині такі, що можуть приносити значні прибутки, продаючи високоякісні інсуліни й за кордоном. Тут сформовано команду, яка щиро вболіває за здоров'я значної частини населення нашої держави. Бо «Індар» — це не лише підприємство, що виробляє інсуліни, це — ціла школа навчання повноцінного життя хворих на цукровий діабет. Та певним колам це не до вподоби. Отож, якщо «Індар» викупить іноземне підприємство, то, скоріш за все, ціни на інсуліни одразу підскочать. Комусь дуже хочеться, щоб наше підприємство контролювалося іноземною компанією. Яка диктуватиме свої умови. Причому головним у цій ситуації будуть бізнес і гроші, а не здоров'я громадян України.

Валентина СКОРОПАДСЬКА,
заслужений журналіст України, віце-президент асоціації «Журналісти — медицині».



Імпровізація, продиктована перемогою і любов'ю...

Футбол. Ліга чемпіонів. Третій кваліфікаційний раунд. 25 серпня. **«Трабзонспор» (Туреччина) — «Динамо» (Україна, Київ). 0:2** (перший матч — 2:1). **Голи:** Гавранчич, 7, Рінкон, 29.

«Трабзонспор»: Петкович, Ерен, Тайфун, Д'Хане, Кочак, Учунсу (Яттара, 31, Їльмар, 46), Чемшир, Тійс, Юнг Лі (Ахінфул, 64), Караденіз, Текке.

«Динамо»: Шовковський, Родольфо, Леко, Пеєв (Гусєв, 62), Саблич, Рінкон (Клебер, 67), Шацьких (Гусін, 51), Гіоане, Верпаковскіс, Каддурі, Гавранчич.

Попереджено: Родольфо, 18, Леко, 33, Чемшира, 49, Рінкона, 49, Верпаковскіса, 58. На 47-й хвилині з поля вилучено Родольфо (два попередження).

Арбітр — Доменіко Массіна (Італія).

Трабзон. Стадіон «Авні Акер». Дрібний дощ. 25 градусів. 29 000 глядачів.

Коли літак з динамівцями на борту приземлився в Борисполі, на чемпіонів України чекав приємний сюрприз. Попри те, що на годиннику було вже близько другої ночі, в залі аеропорту зібралося із сотню вболівальників — найвірніших друзів команди. Вони співали, аплодували і поливали своїх кумирів, як це тепер модно, іскристими струменями шампанського. І ніхто таку зворушливу зустріч не організовував. Цілковита імпровізація, продиктована вдячністю і великою любов'ю!

Київське «Динамо» увосьме поспіль пробилося до групового турніру Ліги чемпіонів. Після поразки в першому матчі в Києві «Трабзонспору» (1:2) та відставки з посади головного тренера Олексія Михайличенка динамівці в повторному матчі зуміли переграти турецький клуб на його стадіоні з потрібним для себе рахунком. Треба сказати, що практично весь другий тайм «Динамо» грало вдесятьох.

Левову пайку критики від преси та вболівальників динамівці отримали ще після тієї першої дуже прикрої зустрічі. Отож, відряджаючи команду до Трабзона, особливих ілюзій не плекали. Хіба що найзатятіші, про яких ми згадували на початку репортажу, не полишали надії на успіх улюбленців. Та й ніхто вже надто не картав би біло-синіх, якби вони не досягли потрібного результату. Налаштувалися б на турнір УЄФА. Що поробиш? Доля.

Однак з приходом до команди Йожефа Сабо зажевріла надія. Адже в команди вочевидь змінилася психологія. І вона заграла розкутіше й упевненіше. Це особливо проявилося в Трабзоні, де кияни діяли так спокійно і розсудливо, що нібито й не було проваленої першої зустрічі.

Ще в дебюті після влучного удару Гавранчича господарі опинилися в нокдауні. Після навісної передачі зі штрафного, виконаного Гіоане, центральний оборонець «Динамо» з розбігу пробив головою і вивів чемпіона України вперед. Після забитого м'яча підопічні Сабо не закрилися в обороні, а навпаки — продовжували шукати шляхи до воріт австралійця Петковича. Турки не відчули загрози, тому намагалися зберегти рахунок, котрий їх усе ще задовольняв. А ось кияни зробили все, щоб не дати охолонути ситуації на полі. Атакували й надалі. І забили ще м'яча у ворота «Трабзонспору».

Черговий стандарт у виконанні «Динамо». Пеєв подав кутового, і


Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Підступний удар Горана Саблича.

Саблич зблизька пробив головою, але влучив у поперечку. Першим на добивання встиг Рінкон — 2:0. Непоганий початок для нас.

У першому таймі наш суперник нічого незвичайного не показав. Із незрозумілою впертістю вдавався до банальних навісів у динамівський штрафний майданчик, які досить легко ліквідовували оборонці або Шовковський, який в цій грі діяв бездоганно. Мало того, наприкінці тайму ще один чудовий шанс відзначитися мав Гавранчич. Але його сильний удар метрів з п'ятнадцяти якимось дивом парирував воротар.

Після перерви господарі діяли надто жорстко і навіть грубо. Одного разу мало не спалахнула бійка. Та й удесятьох оборонятися значно важче. Здобувши чисельну перевагу, трабзонці заволоділи ініціативою. І не більше. Сабо зробив дуже вчасні й виправдані заміни. «Динамо» могло завершити цей матч і з більшим рахунком. Адже на четвертій з п'яти доданих до основного часу хвилин Гусєв не влучив у порожні ворота. На шляху м`яча постав гравець турецької команди.

До речі, тренер господарів **Зія Доган** не лукавив, коли в Києві і напередодні поєдинку в Трабзоні давав високу оцінку «Динамо» і стверджував, що не все ще ясно. Можливі різні варіанти. А після трабзонської зустрічі цей пан, здавалося, ледве стримував сльози.

— «Трабзонспор» дуже хотів потрапити до Ліги чемпіонів, — зауважив він. — Не вийшло. Ми швидко пропустили, і потім було багато помилок. У результаті програли і розпрощалися з мрією. «Динамо» дуже добре використовувало свої переваги, зокрема чинник газону. Якби ми не пропустили так швидко, все могло бути зовсім інакше. Я планував підсилити гру на флангах. Та, на жаль, зазнав травми Яттара. Мені залишається побажати «Динамо» успіхів у Лізі чемпіонів.

Йожеф Сабо:



— Ми виграли, і це дуже приємно. Було дуже складно, бо грали на виїзді і нам протистояв сильний суперник. Хоча я дещо незадоволений діями команди у другому таймі. Наприкінці ми втомилися і не змогли виконати все задумане.

— Чи планували ви таку ефектну реалізацію стандартів?

— Цьому ми приділяємо велику увагу. Стандарти —головне. Уміти їх реалізовувати у футболі просто необхідно. І результат є.

— Під час жеребкування групового турніру «Динамо» опиниться в четвертому кошику. Чи може «Динамо» у нинішньому складі битися з лідерами європейського футболу?

— Якесь це слово немилозвучне — битися. Давайте ліпше грати у футбол. Хоча сьогодні другий тайм ми справді билися. Було важко. Зате в першому таймі ми саме грали і досить вдало. Хочу подякувати хлопцям. Незважаючи на те, що швидко втомлюються (це пов'язано з підготовкою), вони сьогодні вистояли.

На думку багатьох, чудово провів зустріч **Горан Саблич.** Це був його чи не найкращий поєдинок останнім часом.

— Мені приємні схвальні оцінки, — сказав кореспондентові «Голосу України» динамівський оборонець. — Та, либонь, справедливіше говорити не про одного гравця. Повірте, то не кокетування, бо вважаю, що перемога «Динамо», яке потрапило до скрутного становища, — тріумф команди і її тренера. Найбільших похвал заслужив Олександр Шовковський. Потужний і нестримний був Горан Гавранчич. Саме його швидкий гол став першою цеглиною в підвалинах динамівського успіху. А як працював Маріс Верпаковскіс, постійно тримаючи суперника в напруженні?! Хороших слів заслуговує кожний наш футболіст...

Маріс Верпаковскіс:

— До Трабзона ми прилетіли літаком латвійської авіакомпанії. Я одразу відчув, що це добрий знак. Адже саме на цьому авіалайнері збірна Латвії літала свого часу до Туреччини на матчі плей-оф Євро-2004. Це моя перша Ліга чемпіонів, дуже хвилююся, чекаю її з нетерпінням і дуже радий, що вдалося помститися «Трабзонспору» за «Сконто».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Трабзон—Київ.

Дякуємо керівництву ФК «Динамо» (Київ) за допомогу в організації цього матеріалу.

У Бельгії дива не сталося

«Брюгге» (Бельгія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:2 (перший матч — 1:4). **Голи:** Вукич, 6, 53, Чех, 15, 35, з пенальті. На 69-й хвилині Маріка не реалізував пенальті.

«Брюгге»: Бутина, Симон, ван дер Хейден, Клемент, Верхейєн, Чех, Балабан, Спилар (Ланге, 66), Стойка, Корнеліс, Віктор (Блондель, 85).

«Шахтар»: Лаштувка, Стойкан, Левандовський, Рац, Тимощук, Матузалем (Батиста, 66), Воробей, Маріка (Брандау, 71), Вукич, Агахова (Дуляй, 46), Хюбшмен.

На 75-й хвилині з поля вилучено Стойкана (два попередження).

Арбітр — Стівен Беннет (Англія).

Брюгге. Стадіон «Ян Брейдель». 15 900 глядачів.

Вітаємо «Шахтар» і його численних прихильників із виходом до групового турніру Ліги чемпіонів!



27 СЕРПНЯ

■ 1774 р. Народився Павло Білецький-Носенко, письменник, лексикограф. ■ 1818 р. У Харкові помер Розумник Гонорський, один із зачинателів української журналістики. 1856 р. Народився Іван Франко. ■ 1913 р. У Києві льотчик Петро Нестеров виконав «мертву петлю», чим започаткував техніку вищого пілотажу. ■ 1919 р. У Радянській державі прийнято декрет про націоналізацію кіносправи. ■ 1955 р. Вийшло перше видання Книги рекордів Гіннесса. ■ 1966 р. У Ждановї (нині Маріуполь) стала до дії найбільша в Європі аглофабрика металургійного заводу. ■ 1991 р. Молдова ухвалила Декларацію про незалежність.

Поздоровлення

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН привітав українських олімпійців Олену КРАСОВСЬКУ та Ігоря РАЗОРЬОНОВА із здобуттям срібної і бронзової нагород Олімпійських ігор 2004 року в Афінах

«Медалі, здобуті на Олімпіаді у День незалежності України, — гідний подарунок усім співвітчизникам до свята», — йдеться, зокрема, в тексті телеграм, які керівник українського парламенту надіслав на адресу штабу олімпійської збірної команди України у Греції.

В. Литвин побажав українським спортсменам нових успіхів у житті і спорті.

***

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН привітав українську спортсменку Тетяну ТЕРЕЩУК-АНТИПОВУ зі здобуттям «бронзи» в бігу на 400 метрів з бар'єрами на олімпійському турнірі в Афінах.

У вітальній телеграмі Голова Верховної Ради, зокрема, зазначив: «Здобувши бронзову медаль у боротьбі з сильними суперницями, Ви продемонстрували волю до перемоги, підтвердили високий потенціал української легкої атлетики».

«Це вагомий внесок у спортивну славу України», — підкреслив Володимир Литвин і побажав легкоатлетці Тетяні Терещук-Антиповій «нових досягнень на життєвому і спортивному шляху».



Табло Олімпіади

24 серпня. Легка атлетика. Жінки. 400 м. Цилльямс-Дарлін (Багами). 100 м з/б. 1. Хейєс (США). **2. Олена КРАСОВСЬКА (Україна).** Жердина. Ісинбаєва (Росія). Чоловіки. Десятиборство. Себрле (Чехія). 3 000 м. Кембей (Кенія). 1 500 м. Ель-Герруж (Марокко).

Важка атлетика. До 105 кг. 1. Берестов (Росія)... **3. Ігор РАЗОРЬОНОВ (УКРАЇНА).**

Кінний спорт. Конкур. Командні змагання. Чоловіки. Німеччина.

Пляжний волейбол. США.

Велосипед (трек). Чоловіки. Спринт. Бейлі (Австралія). Перегони за очками. Ігнатьєв (Росія). **Жінки.** Спринт. Мюнцер (Канада).

Стрибки у воду. Трамплін 3 м. Чоловіки. Пень Бо (Китай).

25 серпня. Легка атлетика. Жінки. 400 м з/б. 1. Халкія (Греція)... **3. Тетяна ТЕРЕЩУК-АНТИПОВА (УКРАЇНА).** Молот. Кузенкова (Росія). 200 м. Кемпбелл (Ямайка).

Пляжний волейбол. Чоловіки. Рего/Сантос (Бразилія).

Синхронне плавання. Пари. Довільна програма. Давидова/Єрмакова (Росія).

Греко-римська боротьба. До 55 кг. Майорош (Угорщина). До 66 кг. Максудов (Азербайджан). До 84 кг. Мішин (Росія). До 120 кг. Бароєв (Росія).

Триатлон. Жінки. Аллен (Австрія).

Вітрильний спорт. «Містраль». Жінки. Мерре (Франція). Чоловіки. Фрідман (Ізраїль).

Бейсбол. Куба.

Кінний спорт. Виїздка. Індивідуальний залік. ван Гронсвен (Нідерланди).

Велоспорт (трек). Перегони за оцінками. **Жінки.** Слюсарєва (Росія). Чоловіки. Бредлі (Австралія).

Важка атлетика. Чоловіки. Понад 105 кг. Реза-Заде (Іран).

Усі медалі: США — 25 золотих, 29 срібних, 22 бронзові; Китай — 24,16,12; Австралія — 16,11,15; Японія — 15,19,11; Росія — 14,19,21; Франція —10,7,9; Німеччина — 9,11,13; Італія — 8,6,8; Румунія — 8,5,4; **УКРАЇНА — 8,3,7;** Корея — 6,10,5; Велика Британія — 6,8,9; Греція — 6,3,3...

Лише результат

Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга. Перенесений матч 2-го туру. «Арсенал» (Київ) — «Борисфен» (Бориспіль). 2:1. 500 глядачів. **Голи:** Окодува, 55, Першин, 90+2 — Мельник, 60.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08337.
для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн, та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011157. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos